

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ

KOINΩNIKA

ΓΕΝΝΗΣΙΣ

‘Η κ. Λεμονιά ‘Ανδρέου Παναγιωτάτου, θυγάτηρ Πολυκάρπου Παπανικολάου, έτεκεν έναν Αθήναια σύρρεν.

—‘Η κ. Έλένη Ιωάννου Σκωλίκη, έτεκεν έναν Αθήναια σύρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΙΣ

Την 19(7)1964 είσιν το Λουτρόκι, ή κ. ‘Ελλη Ασ. Μακρή, άνεδέξατο έκανε την κολυμβήθρας το θύρων τέκνου του κ. Νικολάου Ασ. Μακρή, δύοντασσα αυτόν ΙΩΑΝΝΑ. Είσιν τούς εύχόμεθα βίον ευτυχησίας.

—‘Ο κ. Ηλίας Α. Τσακινάς άνεδέξατο έκανε την κολυμβήθρας το θύρων τέκνου του κ. Νικολάου Γεωργ. Διέννη, είσιν τα Καστέλλια, δύοντασσα αυτόν ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

—‘Ο κ. Παναγιώτης Προβούλιας άνεδέξατο έκανε την κολυμβήθρας έναν Αθήναια σύρρεν τέκνου του κ. Νικολάου Ράπτη, το γένος Ι. Ζαγγανά, δύοντασσα είσιν αυτόν τα δύοντα ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ και ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

‘Ο έπισημηγαδός κ. Εύθυμιος Νικ. Κόλλιας ήρραβονίσθη την δίδα ‘Αντιγόνη Μανανά, έκανε Γραδιά.

—‘Ο κ. Ιωάννης Δημ. Πιπέλιας, ίδιωτικός υπόλληλος ήρραβονίσθη έναν Αθήναια σύρρεν δίδα Χαρούλια, Τσακιρέλλη. Δακτυλίους ήρραβονίσανεν άντηλλασσεν οι ιαρχισυντάκτης μας κ. Εύάγγελος Κωτσίκης.

—‘Ο κ. Παναγιώτης Αντ. Κωτσίκης, ήρραβονίσθη έναν Αθήναια σύρρεν την δίδα Ζωή Τριανταφύλλου, έξι Ούπης.

—‘Ο κ. Αντώνιος Αναστασιάδης, μηχανικός, ήρραβονίσθη έναν Αθήναια σύρρεν διδά Σοφία Εύθυμιος Καψή.

τά μας;

Ικαί γεμάτος χαρά, πλύθηκα, ντύθηκα και κατέβηκα στό μαγαζί για να παίξω μιά κολτσίνα.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΑΛΑΤΣΑΣ

—‘Ο κ. Πανουργιάς Ιωάνν. Γραβιάς, ήρραβονίσθη μετά της δίδα Παρασκευής Ανδρ. Αποστολόπουλου, την 5(7)64 είσιν Καστέλλια.

ΓΑΜΟΙ

—‘Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΑΔΗΣ φίλος και ήπειρυθνος της έφημερίδος μας έτέλεσσαν τούς γάμους του μετά της ΜΑΡΙΑΣ ΡΕΙΣΟΓΛΟΥ. Είσιν τούς νεονύμφους εύχόμεθα βίον ευτυχησίας.

—‘Επίσημης έτέλεσσαν έναν Αθήναιας τούς γάμους των οι Κωνσταντίνος Εσκιτζόπουλος μετά της Έλενης Παναγιώτου Σταματέλου.

ΠΡΩΤΑΓΩΓΑΙ

Προήχθησαν είσιν ταγματάρχας οι κ. κ. Κωνσταντίνος Παν. Κατσίκης και Ιωάννης Χουλιάρας.

ΜΕΤΑΦΕΣΕΙΣ

—‘Ο άντισμήναρχος κ. Αλέκος Π. Παπανικολάου, μετετέθη άπο τό Γενικόν Έπιτελενόν Αεροπορίας είσιν την Αεροπορικήν Σμηναρχίαν Κρήτης, άναλαβων την διοίκησιν ταύτης.

—‘Επίσημης μετατίθενται έκανε της Εκπαιδευτικής Περιφέρειας Καλωμάρας είσιν την Περιφέρειαν Βοιωτίας ο δ. κ. και ή. κ. Δημητρίου Σκουρτιά.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

—‘Η δις Βίκη Ιωάννου Μακρή, άνεχωρησεν διά Βέλγιον, ίσπου θά άντιπροσωπεύση την Ελλάδα είσιν την έκει συνερχομένην Διεθνή Κατασκήνωσι Μεγάλων Οδηγών.

Την 28-7-64 άνεχωρησε διά τό Λασιθίου δ. κ. Νικόλαος Δ. Κυριαζής.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ

—‘Απεστρατεύθη ο συμπατριώτης μας ταξίαρχος του Πυροβολικού κ. Δημήτριος Λυκαυγέρης.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—‘Απεδίνωσεν είσιν Καστέλλια την 22(6)64 ο Εύσταθιος Γεωργίου Τσακνίας, έτών 80.

—‘Επίσημης άπεδίνωσεν ή πρε-

ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

1) Ν.Ι. Παπανικολάου δρχ.	50
2) Παν. ΙΚ. Κωτσιμπός »	150
3) Εθ. Καψής »	100
4) Πολ. Π. Κατσίκης »	100
5) Α.Π. Παπανικολάου »	100
6) Δημ. Χ. Χαλαστάς »	200
7) Ζαχ. Χ. Κατσίκης »	100
8) Εύ. Η. Σταθόπουλος »	200
9) Αλέξ. Μάνταλος »	100
10) Ηλ.Ν. Δροσόπουλος »	100
11) Δημ. Μπάκας »	50
12) Άθων. Μώρτης »	200
13) Ιωάνν. Α. Μακρής »	100
14) Γεώργ. Τσουκαλάς »	150
15) Αντ. Όκεανδης »	300
16) Ανδ. ΙΝ. Σκουρτιάς »	100
17) Κων. Σεγδίστας »	50
18) Γεώρ. Π. Μακρής »	50
19) Ηλίας Δ. Μακρής »	50
20) Χρ. Α. Σταματέλος »	50
21) Αλέξ. Βλαχώκης »	50
22) Χρ. Σκούρτης »	100
23) Ιω. Δ. Χουλιάρας »	100
24) Θρ.Ν.Παπαγεωργίου »	200
25) Παν. Θ. Χουλιάρας »	100
26) Γεώργιος Τούλης »	60

ΠΕΝΘΗ

Βιολέττα Λευκαδίτου

“Ολας αιφνιδίως την 23ην ’Ι. ουνίου 1964 άπεδίνωσεν έπι συγκοπής καρδίας καὶ εἰς ήλικιαν 79 έτών ή σεβασμίος δέσποινα Βιολέττα, πρεσβυτέρα τού αιδεστιμάτου Παπανικολάου Διάτη. Υπήρξεν υπόδειγμα καλού ἀνθρώπου με τὸ ίδινον ζωής την οἰκογένειας καὶ ήνάλωσε τὴν ζωήν της διὰ τὴν πρόδοσην τῶν παιδιών της. Τὰ χαρακτηριστικά τῆς ζωῆς της υπήρξαν η καλωσύνη καὶ η σεμνότης. Ας είναι έλαφρό τὸ χώμα ποὺ τὴν σκεπάζει καὶ η μηνή της οἰωνία.

Παναγιού Παπανικολάου

“Επάνω είσιν την ίακμήνη καὶ εἰς τὴν ώριμότητα, ἐκεῖ πλέον ποὺ διάνθρωπος παίρνει άνάσσασ από τὸν ἀγώνα τῆς ζωῆς για τὴν οἰ-

Παρακαλούνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ ωὐδὲ μᾶς γιωρίζουν ἔγκαιριας τὴν ἀλλαγὴν τῆς διευθύνσεών των.

Διευθυντής
ΝΙΚΟΣ ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ
Αρχισυντάκτης
ΕΥΑΓΓ. Π. ΚΩΤΣΙΚΗΣ
Διαχειρίστης — Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
·Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΟΥΡΔΗΣ
·Άνδριανος 14 Ν. Ιωνία
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΤΗΣΙΑΙ:
Νομ. Προσώπων δρχ. 200
·Ιδιωτικαὶ : Προαιρετικαὶ
Εἰσφοραὶ

κογένεια του καὶ γιὰ τὰ παιδιά του, ωὐδὲ καμαρώσῃ, ωὐδὲ γελάσῃ τὸ χεῖλο του, νὸ χορέψῃ στὴν ἀγκαλία του ἐγγόνια, ἐκεῖ ή μοῖρα δὲν θέλησε νὸ φανῆ γενναῖσθω ρη καὶ ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς ἀλημανήτης σὲ δλους μας Παναγιούς Παν. Παπανικολάου. Τέσσερεις γυνοὶ ἔγκριτοι ἐπιστήμονες, στρατιωτικοὶ καὶ ἐπαγγελματίες δὲν πρόλασθαν ηλικίας τῶν δώσουν τὰ σίγουρα χέρια τους, γιὰ νὰ τὴν κρατήσουν στὴ ζωή. Τίποτα, δλα της πρόσοπα, ἔκτακτος καὶ ἀμείλικτα.

Εἴθε ί πανάγαθος Θεός νὰ ρίψῃ βδλσαμον παρηγορίας εἰς τὸ βαρύν πλῆγμα τῆς οἰκογενείας των.

— Ποιός θὰ τὸ ἔλπιζε δτὶς
ὅ πανηγυρισμὸς θῆψαι δι-
πλός; 'Εξὸν ἀπὸ τὰ ἑκατὸ
χρόνια τοῦ χωριοῦ, χρόνιασσαν
καὶ τὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ
ΝΕΑ».

“Ενας χρόνος ἀπὸ τὴν ἔκ-
δοσή τους. Νὰ τὰ χιλιάσσου-
με...

— Στὴν ἀρχὴν ἔκεινησθε τὸ
πρᾶγμα κάπως ἀστεῖα καὶ ἀ-
πιστευτα. Τὰ Καστέλλια,
στὴν πληθώρα τῶν ἐπιστημό-
νων, εἶχαν καὶ δημοσιογράφο,
τὸν ἔγκριτο συμπολίτη μας κ.
Νίκον "Ἄγγ. Μακρῆ.

— Τὴν πετρὰ τὴν ἔρριξε ὁ
ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερί-
δος κ. Εὐάγγ. Κωτσίκης καὶ
τὸ γάλεντι ἄρχισε, ἔστηκάθηκε
ὁ Σύλλογος τῶν Καστελλιώ-
των, ἔστηκάθηκε ἡ Κοινότης,
ἔστηκάθηκε τὸ χωριό, ἔστηκά-
θηκαν μικροὶ καὶ μεγάλοι.

— "Ἀρχισαν οἱ προϋπολο-
γισμοί, οἱ λεπτομέρειες, ἀλλὰ
κανεὶς δὲν πίστευε. Οἱ ἀντιρ-
ήσεις εἶχαν τὸ προσδιόσμα.
«Κι' ἀν πέσωμε ἔξω; Κι' ἀν
δὲν ἔχωμε ὑπηρεσία; Καὶ ποιός θὰ
τὰ γράφῃ; Καὶ ποιός θὰ τὰ
πηγαίνῃ στὸ τυπογραφεῖο;
Καὶ ποιός θὰ τὰ μοιράσῃ;
Καὶ ποιός θὰ τὰ πληρώνῃ;
Καὶ ποὺ θὰ βρεθούν τόσα λε-
πτά; Δὲν γίνεται!... Δὲν βγα!
νει ἡ ἐφημερίδα!...». Αὐτοὶ ἦ-
ταν οἱ πολλοί.

— "Υπῆρχαν καὶ προοδευ-
τικώτεροι: «Ἄσ τη βγάλουμε
στὸν πολύγραφο, δημοσίης οἱ μα-
θηταὶ τοῦ Γυμνασίου».

— Τελικῶς ἐνίκησεν... ἡ
μειοψηφία...

— Βέβαια, τὸ πῶς βγά-
νουν τὰ «Καστελλιώτικα Νέα»
εἶναι λίγο δύσκολο νὰ περι-
γραφῇ:

— Ο ἥρωας τοῦ κάθε φύλ-
λου εἶναι ὁ οἰκονομικὸς δια-
χειριστὴς κ. Γιώργης Παπανι-
κολάου. Μόνο μὲ τοὺς δικούς
του σωματείους εἶναι δυνα-
τὴ ἡ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος
μας. Τὰ «Καστελλιώτικα
Νέα», τοῦ διεθέλουν τὸ μεγάλο
μέρος τῆς ἐκδόσεώς των.

— Ο Διευθυντής μας εἶναι
ἡ ἔπαλξι τῆς ἐφημερίδος. Δια-
θέτει τὸ μεγαλύτερο προσόν.
Εἶναι Καστελλιώτης βέροιος...,
ποὺ δὲν γεννήθηκε στὰ Κα-
στέλλια, κι' ἔτσι κρατάει τὴν

ἰσορροπία τῆς ἐκδόσεώς μας,
μακριὰ ἀπὸ μεμψιμοιρίες καὶ
παρατράγουδα.

— Ἀλλὰ ἡ μεγαλύτερη ἐ-
πιτυχία του —γιατίνι νὰ μὴν
τὴν πούμε ἔδω — εἶναι ἡ δω-
ρεὰν διανομὴ τοῦ φύλλου
μας!... "Ἄν θέλετε μὴ διδετε
κι' ἔτσι διακόπτεται ἡ ἐκδοσι
τοῦ φύλλου μας!..."

— 'Οφείλονται χάριτες, σ'
ἄλλους τοὺς Καστελλιώτες ποὺ
μᾶς διαβάζουν καὶ μᾶς συν-
τρέχουν, ἔστω καὶ μὲ τὴν
προσφορὰ μιᾶς δραχμῆς. Καὶ
πολλὲς φορὲς μὲ τὸ ὑστέρη-
μά τους. Αὐτὸς δινεὶ θάρρος
καὶ τὴν ὑπόσχεσι, δτὶ θὰ συ-
νεχίσουμε τὴν ἐκδοσί μας. 'Η
ἐφημερίδα μας πλέον εἶναι ἔ-

φύλλου. Μιὰ ἐφημερίδα γιὰ
βγῆ θέλει πολλά, πάρα πολ-
λά...

— Μέσα στὸν πρῶτο χρόνο
τῆς ἐκδόσεώς μας, θὲν μπο-
ροῦμε παρὰ νὰ χαιρετίσουμε
τὴν πρόθιμη συνεργασία τοῦ
σεβαστοῦ μας κ. Ζαχαρία Κω
τσίκη.

— 'Ο χρονογράφος τῆς στή-
λης κ. Γεώργιος Χαλατσᾶς
ξεπέρασε πολλὲς φορὲς μὲ τὰ
χρονογραφήματά του τὴν πη-
γαία συγκίνησι τῶν μικρῶν
γεγονότων τοῦ χωριοῦ μας.
Τὸν διαβάζουν ὅλοι.

— Ποιὸν μυστήριο δημιουρ-
γήθηκε μὲ τὸν Α. Καστελλιώτη.
Νιάσου... νιάσου... στὰ κε-
ραμίδια. Ποιός εἶναι; Πάντως

πρῶτο χρόνο τῆς ἐκδόσεώς
μας, τοῦ ιατροῦ κ. Γεωργίου
Καραπλῆ, ὑπῆρξε δημιουργι-
κή.

— Δὲν παραλείπουμε νὰ
μνημονεύσουμε τὰ ίστορικὰ
ἄρθρα τοῦ κ. Πάνου Τσακῆ,
τοῦ ταξιάρχου κ. Δημητρίου
Λυκαυγέρη κλπ. 'Ελπίζουμε
καὶ εἰς τὴν προσφορὰν καὶ ἀλ-
λων Καστελλιώτων.

— Η πρόσδος τῆς ἐφημε-
ρίδος μας ὑπῆρξε ἀνοδικὴ μέ-
σα στὸν χρόνο ποὺ πέρασε.
Στὴν ἀρχὴν ἔβγηκε δειλὸ - δει-
λὰ τετρασέλιδη καὶ στὸ πέμ-
πτο φύλλο πανηγυρική. Δὲν
ἀκολουθήσαμε τὴν σειρὰ τῶν
φύλλων, ποὺ διακόπτουν. Ποὺ
ἀρχίζουν στὴν ἀρχὴν πανηγυ-
ρικά καὶ σιγά - σιγά μικραί-
νουν... Εἶναι στὸ χέρι οἱ λόγων
μας νὰ μεγαλώσουμε...

— Τὸ θάρρος μας γιὰ τὴν
συνέχεια τῆς ἐκδόσεώς τῆς ἐ-
φημερίδος μας, ἐνίσχυσε στη-
μαντικὰ ὁ ἔγκριτος συμπολί-
της μας κ. Ἰωάννης Μοσχο-
λιός, μὲ τὴν διαβεβαίωσι:

— «Ἄν σας χρειασθεῖν λεωτά,
γιὰ τὴν συνέχιστη τῆς ἐκδόσε-
ώς σας, ἔδω εἴμαι...».

— Εύχαριστήρια καὶ στὸν
ἀφανῆ ἀνταποκριτὴν τῶν κοι-
νωνικῶν τοῦ χωριοῦ μας, ἀξιό-
τιμον πρόεδρον τῆς Κοινότη-
τος, κ. Παν. Τσακνιάν.

— Εἰς τὸν συμπολίτην δι-
κηγόρον κ. Δημ. Χαλατσᾶ
καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ μετεικ-
παίδευμενον γεωπόνον κ. Ε.
Παπανικολάου, ὁφείλομεν εύ-
χαριστίες διὰ τὴν δημοσιεύθε-
σαν ἀρθρογραφίαν των καὶ
τὰς ἐπιστολάς των.

— Ειδικῶς ἀπὸ τὰς πρα-
θύμους συνδρομάς οἱ λόγων τῶν
Καστελλιώτων μνημονεύσουμε
καὶ τὴν συγκινητικὴν εἰσφο-
ράν... Ὕψους τοῦ κ. Σταματίου
Παπαδάκη ἐξ Ἀμερικῆς, εύ-
χομένοι σπως τὸν μιμηθοῦν κι'
ἄλλοι συμπολίται μας.

— Περιαυτολογήσαμε γιὰ
τὸν πρῶτο χρόνο τῆς ἐκδόσε-
ώς μας, ἀλλὰ τὸ αἰσίζουμε καὶ
ώς Σύλλογος τῶν Καστελλιώ-
των καὶ ὡς χωριό καὶ ὡς Κα-
στελλιώτες γράφοντες καὶ μὴ
γράφοντες, ἀναγνῶσται, εὐχόμενοι δι-
ηνεκή τὴν ἐκδοσί τῆς ἐφημε-
ρίδος μας. Γένοιτο...

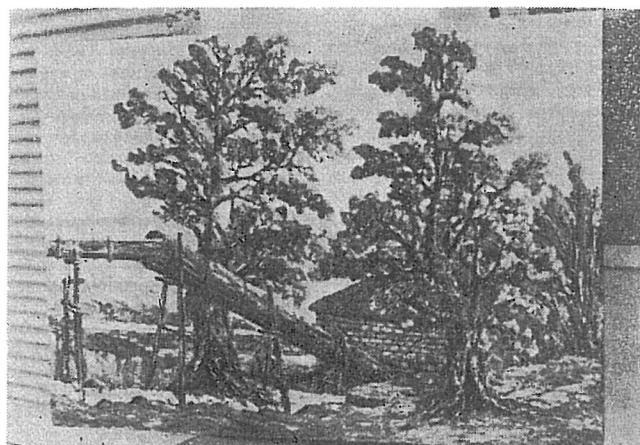
ΕΝΑΣ ΧΡΟΝΟΣ ΠΕΡΑΣΕ...

τὸ κτόπιο χρῶμα γίνεται κα-
λῶς ἡ κακῶς στίχος. Τὸν δια-
βάζουμε.

— Κι' ἔδω θὰ πρέπει νὰ
εὐχαριστήσουμε ὅλους τοὺς
ποὺ μποροῦν νὰ γράψουν δὲν
γράφουν καὶ φυσικά δὲν μᾶς
στέλνουν μῆλη, καὶ τὸ ἄλλο δτὶ
ὅσοι μᾶς γράφουν εἶναι ἀπαι-
τητικοί, πολλὲς φορὲς γιὰ τὴ
δημοσίευσι τοῦ γραπτοῦ τους,
μὴ γνωρίζοντας δτὶ ἡ ἐφημε-
ρίδα μας, τηρεῖ κάποια σειρὰ
στὴν μῆλη καὶ τὴν ἐκδοσί της.

— Ο ἀρχισυντάκτης τῆς
ἐφημερίδος μας δίνει δόλο τὸν
ἐκδοτὸ του στὴν ἐκδοσί καί
τον Κάτκης Βάθης.

— Ἐπίσης ἡ συμμετοχὴ καὶ τὸν

‘Ο «Μύλος τὸν Βελλιέων» τοῦ Π. Βλευθερίου

Καστελλιώτικα

ΕΚΑΤΟΧΡΟΝΟ

Σάν δυνθρωπος σὰ μιὰ ζωὴ πῆρες τὴ στράτα τὴ Στενή, σπίτι ὀχυρώνας στρούγκα μαντρέλαι καὶ χωράφι, ροδόλησες σιγὰ - σιγὰ καὶ μὲ τὰ χρόνια τὰ πολλά, γέρος, παιδί, νέος, γηρά, μ' ὅλο σου τὸ σινάφι.

Αφίσες πίσω τὶς μουριές τὶς βρύσες σου τὶς ἐκκλησίες, τὶς ρεματίες, τὶς λαγκαδιές, βρυσάνες, Κεφαλαϊκα, κι' ἔχτισες τὰ Μακρέικα. Αἴγιωργη - Μερμυγκιάρη, μὲ μαστοριὰ καὶ μὴ χάρη, Λυκόρρεα χαὶ τὸ Χλωμό δρηό, σωστό, νέο χωριό.

Σάν δυνθρωπος σὰ μιὰ ζωὴ ἔξεστρεμάτιος τὴ γῆ, τὴν πλούτισε ὁ ίδρωτας σου, μὲ τὰ καλά σου τὰ παιδιά, τάσσες καὶ τὴν ξενητεία, τάσσες πόλεις καὶ χωριά, Μὲ τὰ παιδιά τὰ πρώτα σου ἔξδοψες τὰ φῶτα σου.

Μὰ μὴ φοδάσαι τῷρα πιὰ — νὰ σὲ παρηγορᾶσσα; — στὰ χρόνια σου τὰ ἔκστὸ θὰ ζῆς μαζί μας δι' αὐτό,

Σ' ἔχουμε μέσα στὴν καρδιά μας στὴν ἀγκαλιά σου τὴν πλατειά γυρνῦμε δύοι πίσω, ὅλοι γυρίζουν νὰ σὲ ιδοῦν δησούνειν δύοι σταθμούν ψυχῆς ἀπόγγειο καὶ χαρὰ τὰ ιδιά σου τὰ παιδιά, Καστέλλαι - Καστελλάκι μας. Χωριό μας - χωρισούδακι μας.

A. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἐφετεινοῦ σχολικοῦ ἔτους τὸ Δημοσιεύτικὸν Σχολεῖον Καστελλίων ἐπρογματοποίησεν ἑδρούνην διημέρων διαφρεκίας ἀλληλοθίσιασκόν τὰς πόλεις Λαμπίσιαν — Τρίκαλα — Καλαμπάκαν — Μετέωρα — Λάρισα.

Ως ἐπληροφορήθημεν, εἰς Καλαμπάκαν, δύοντας καὶ διενυκτέρευσαν, ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου μας Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχειώδους Ἐπιταίδευσεως κ. Ἀθανασίου Ἀντ. Κιτσίκη μερίμνη τοῦ δόπιον καὶ ἔξεναγήθησαν εἰς Μετέωρα.

Εἰς Λάρισαν ἔξενάγησε τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου ὁ συμπατριώτης μας γεωπόνος κ. Ἡλίας Κυριαζῆς.

ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΗ Κ. Γ. ΧΑΛΑΤΣΑ

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1964 ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης μας κ. Γεώργιος Χαλατσᾶς, ὡς εἴχομεν τότε γράψει, ἐκυκλοφόρησε τὴν τρίτην κατὰ σειρὰν συλλογὴν διηγημάτων του, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφτὰ λουλούδια σύνοδο σ' ἔνα κάνιστρο». Παρὸ δὲ τὴν ἀναγγείλιαν μας, ὅτι θὰ δημοσιεύσωμεν κριτικὴν τοῦ νέου βιβλίου του, εύρεθημεν εἰς ἀδυναμίαν, καθὼς ὅσον λόγω τῶν στενῶν δεσμῶν μαζί του, δὲν θὰ είμεθα ἀμερόληπτοι πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ ἔργον του. Ή πληθωρικὴ πνευματικὴ του ἐφέτηνος οὐδὲν μᾶς ἐπηρέαζε καὶ κατελήξαμεν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι θὰ ἥτο προτιμώτερον, νὰ παραθέσωμεν τὰς κριτικὰς πιὸν ἔγραψαν ἐκλεκτοὶ πνευματικοὶ παράγοντες τοῦ τόπου μας.

... Τὸ πρῶτο διήγημα μάζι φισε μᾶλλον ἀχρωμάτιστη. Τὸ δεύτερο πολὺ καλό. Τὸ τρίτο καλύτερο. Καὶ φτάνω στὸ «Σκιάχτρο». Ἡ μεγάλη ἀποκάλυψη ἴσριχτει ἀπὸ αὐτό. Ψώχων νὰ θρῶ ἐπιθέτω θαυμαστικὰ κι' εἰναι θλατοφωχά. Σίγουρα δὲν ἔχω διαβάσει τίποτα ὡραίοτερο κι' ἔχω διαβάσει τὸ καταπέτασμα. Κι' ἀναρωτιέμαι: Θάχουμε τὴν τύχη νὰ διαβάσουμε παρόμοιες σελίδες στὸ μέλλον; Γιατὶ λένε πῶς τὰ ὡραῖα πράγματα δὲν ἐπαναληφθείσανται.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΓΑΛΑΝΑΪΚΗ
—ΒΟΥΡΛΕΙΚΗ
22 Μαΐου 1964

... Ἐκτὸς τοῦ πρώτου, τὰ ἄλλα μὲ δέσποινε μὲ τὴν ζωτάνια καὶ τὴν ἀλήθεια τους. Τὸ «Σκιάχτρο» εἶναι ἀπὸ κείνα τὰ ἔξεχαστα διηγήματα ποὺ μένουν στὴ μνήμη. Ἐπίσης τὰ δύο μικρά λυρικά «Ἐενύκητι στὴν ἀκρογιαλίᾳ» καὶ «Ρίζες μέσα στὸ χώμα».

ΤΑΤΙΑΝΑ ΣΤΑΥΡΟΥ
25 Μαΐου 1964

... Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐφτὰ σημαντικὰ διηγήματα εἶναι αὐτὸν τὸ βιβλίο πεζογραφίας. Μὰ ἐκείνο ποὺ σταψιαστὰ τὸν ἀναγνώστη εἶναι τὸ διήγημα «Σκιάχτρο». Πρόκειται γιὰ διηγημάτα ποὺ μᾶς δίνει μὲ ἐνάργεια καὶ διαθέσεις φρούδικης ψυχολογίας τὴν τραγικὴ ζωὴ ἐνὸς χωριστόπαιδου ποὺ μεγάλωσε μέσα στὴν μιζέρια μιᾶς ἀσχήμιας ποὺ τοῦ-

δωσε ἡ φύση. Ἀκόμα σημαντικὴ συμβολὴ στὴν συγχρονητικὴ πεζογραφία μας ἀποτελεῖται διηγήματα αὐτῆς τῆς καλαίσθητης συλλογῆς.

Ἐφημερίς «ΒΡΑΔΥΝΗ»
30 Μαΐου 1964
... δ. κ. Χαλατσᾶς δὲν ξέρει μόνο νὰ βλέπει. Ξέρει νὰ διηγεῖται. Τὸ χάρισμα τοῦτο εἶναι καὶ

ΓΙΩΡΓΗ ΧΑΛΑΤΣΑ

Ἐφτὰ λουλούδια σ' ἔνα κάνιστρο

ΔΙΓΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑ 1964

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Η ΛΑΚΕΔΑΜΙ ΠΕΡΙ Η

Ο ἐπανεκλεγεῖς πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστελλίων κ. ΠΑΝ. ΤΣΑΚΝΙΑΣ ἐκφράζει καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς δόλους τοὺς συγχωιανούς του, οἱ δοπίοι διὰ τῆς φήμης των τὸν ἀνέδειξαν διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας (80%) καὶ πάλιν πρόεδρον τῆς Κοινότητος καὶ τοὺς διαβεβαίοι: ὅτι, σπουδαίας καὶ εἰς τὸ παρελθόν, ἔτσι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὲ δραγασθῆ μὲ δόλας του πάλις δυνάμεις διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόσδοσην τοῦ χωριού μας καὶ χωρίς καμψίαν διακρισιν μεταξὺ τῶν συγχωιανῶν μας.

«ἔνα κάνιστρο» ἀπὸ τὰ ὅπιστα τὸ πιὸ συνιρπαττικό καὶ ὡλοκληρωμένο μᾶς φάνηκε αὐτὸ ποὺ τιτλοφορεῖται «Τὸ Σκιάχτρο». Στὴν ἔδια σειρὰ τὸ «Ρίζες μέσα στὸ χώμα» μᾶς φάνηκε συγγενικό μὲ τὸ «Ονειρο στὸ χώμα» τοῦ Παπαδιαμόντη. Ο Γιώργης Χαλατσᾶς εἶναι ἐνα ταλέντο ποὺ φανερώνεται μὲ πολλὰ φένοδοια στοιχεῖα στὴν πεζογραφία μας. Χαρετίζουμε ὄντευπιθύλαχτα τὴν παρούσια του καὶ εὐχόμαστε κάθε δικαίωση.

Περιοδικό «ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ»
ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΒΑΝΤΑΣ
Μάιος 1964

... Ιδὲ θὰ ηταν ὑπερβολὴ ἀν θὰ λέγαστε πῶς μὲ τὸ καινούργιο του ἔργο ὁ Γ. Χ. ξέσφαλίζει μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες θέσεις στὴν πλειάδα τῶν μεταπολεμικῶν μας πεζογράφων. Μὲ ἐμπειρία πιὰ καὶ μὲ ἀναμφισβήτητα χαρίσματα κατακτάει ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἔδαφος στὸ νεοελληνικὸ διήγημα τοῦ καιρού μας καὶ σὰν τεχνίτης τοῦ γραπτοῦ λόγου καὶ σὰν πνευματικὸς ὄνθρωπος μὲ ἀνθρωπιά, πολιτισμὸ και σεβοσμὸ πρὸς τὸν ἀστό του καὶ πρὸς τοὺς ἀναγνώστες του.

Ἐφημερίς «ΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣ»
Κυριακή, 5 Ιουλίου 1964

... Γ. Χαλατσᾶς «Διηγήματα», «Ἀνθρωποι χωρίς ήλιο» καὶ «Ἐφτὰ λουλούδια σ' ἔνα κάνιστρο» προβάλλεται διὰ πρωστικού νευρώδους μέφους δξὺς κοινωνικὸς προβληματισμός.

ΛΕΞΙΚΟΝ «ΠΥΡΣΟΣ» ΜΕΓΑΛΗΣ ΙΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΟΙΑΣ ΕΔΕΙΞΙΑΣ, τόμ. I —ΕΛΛΑΣ, τεῦχ. 26, σ. 403.

ΕΝΑ ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ:

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ κ. ΧΑΡ. ΖΕΪΝΗ

Μὲ τὴν ἄδειαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ ἐλέκτον συμπολίτου κ. Χαραλάμπου Ζεΐνη, δημοσιεύμενον «κατωτέρω φωτοτυπίων ἐνὸς συμβολίσιον τῶν "Ανω Καστελλίων ἐκ τῶν πεντήκοντα περίπου ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀρχεῖον του, παραθέτοντες συνάμα καὶ τὴν καθαρογραφήν του τηρουμένης τῆς ὁρθογραφίας.

Ο κ. Χαρ. Ζεΐνης διετήρησε ὡς κόρην ὁ βαθαλλοῦ τὸ πατρικὸν ἀρχεῖον καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι κατὰ τὰς στληρὰς ἡμέρας τῆς κατωχῆς διεφύλαξε τοῦτο ἐντὸς σιδηρού κυτίου καὶ τὸ διέσωσε.

Τὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» τῇ ἄδειᾳ του θὰ ἀρχίσουν νὰ δημοσιεύουν τὰ σπουδαιότερα ἐκ τῶν ἑγγράφων τούτων, ὃστε νὰ γίνουν ταῦτα κοινὸν κτῆμα ὥλων μας.

Καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος μας ἐκφράζομεν δημοσίᾳ, τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Χαρ. Ζεΐνην διὰ τὴν εὐγενὴ του προσφορὰν πρὸς δόλους τοὺς συγχωριανούς μας.

Εἰς τὸ παραπλέυρως δημοσιεύμενον ἑγγραφὸν ἐν φωτοτυπίᾳ ἀναγράφονται μὲ τὴν βυζαντικὴν γραφὴν τὰ ἔτης:

«Τοι: Μὲ τὸ παρόν φανερῶν καὶ ὁμολογῶ ἐγὼ ὁ Κυριαζῆς Ζεΐνης ὥπο τῷ χωρίον Καστέλλι, ὅτι πῶς ἐπῆγα στὸ Βασίλη Βασιλόπουλο, καὶ τὸ ἔδωσα τῷ χωράφι μου στὸ καλύβι μου ἡμαντάτι οὐλό, ἦτι ὥριζω στὸ καλύβι μου διὰ γρόσια = 333 — ἢτοι τριακόσια τριάκοντα τρία καὶ τὸ δίνη τὸ μεριδικὸ τοῦτο κάθε χρόνο καπινὸ ὀκάδες = 80 = ἢτοι ὅγδοικοντα ὡσπου νὰ μοῦ δῶσῃ τάσπρων νὰ λαβῶ τὸ χωράφι του καὶ γιὰ κεντρικὸ ἔγινε ἡ παρούσα ὥμολογία καὶ ἐπὶ πλέον (;) καὶ εἰς ἀσφάλειαν πρὸ τῶν εὑρεθέντων μαρτύρων Γιαννικόλια: γράφω καὶ μαρτυρῶ. Παπαγιωργάκης: παρών. Τόπαλος Κοσταντέλος(;): μάρτυρας.

1817: 'Αγιδημητριού
Πρόκειται περὶ ἐνὸς δανειστικοῦ συμβολίσιον μεταξὺ δύο Καστελλιώτῶν, ἢτοι τοῦ Κυριαζῆ Ζεΐνη, ὃ δόπον δανείζεται ἀπὸ τὸν Βασίλη Βασιλόπουλο

333 γρόσια μὲ παροχὴ μιᾶς ἴδιορρύθμου ὑποθήκης. Τὸ κείμενο εἶναι γραμμένο μὲ καθαρὸ βυζοντινὸ γραφικὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ ἀνορθόγραφο. Εἶναι γραμμένο μὲ τὸ χέρι τοῦ Γιαννικόλλια, ἢτοι Ιωάννου Κόλλια, γραμματέως προφανῶς εἰς τὴν δημογε-

ροντίαν. Χρονολογία μηνονεύεται ἡ 26 Οκτωβρίου 1817. Ο τρόπος συντάξεως, δηλαδὴ τὸ κείμενο περιέχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ ἑγγράφου σὲ πολὺ ἀ-ձπλοικὴ μορφὴ γιὰ νὰ κλείση πάλι μὲ τὸν πανηγυρικὸν τύπο.

Τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα εἶναι μικτὸ καὶ ἐνῷ στήη ἀρχὴ γίνεται

μία προσπάθεια πανηγυρικοῦ τύπου νιζαντινῆς νοστροπίας, ἀκολουθεῖ μετὰ ἡ σύμβασις σὲ ἀπλοικὴ μορφὴ γιὰ νὰ κλείση πάλι μὲ τὸν πανηγυρικὸν τύπο.

«Μὲ τὸ παρόν φανερώνω καὶ ὁμολογῶ» καὶ στὸ τέλος «καὶ γιὰ κείνο ἔγινε ἡ παρούσα ὥμολογία καὶ ἐπὶ πλέον εἰς ἀσφάλειαν πρὸ τῶν εὑρεθέντων μαρτύρων.

Μέσα ὥπο τὸ κείμενον βγαίνει ὅτι τὸ νῦν ἐπώνυμον Κυριαζῆς ἀποτελοῦσε κύριον δόμομα, που σημαίνει Κυριάκος, καὶ τὸ δόποιον κατέληξεν εἰς ἔπωνυμον.

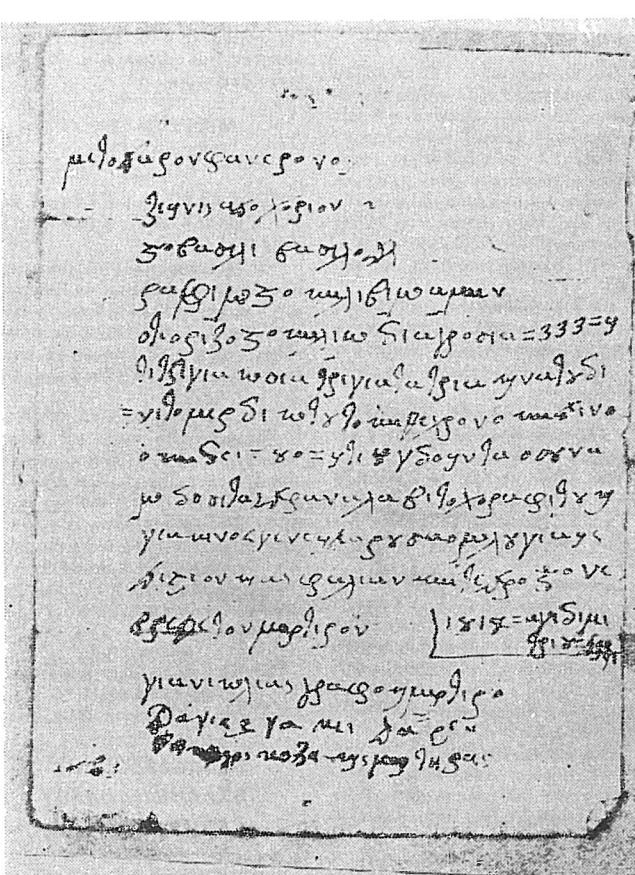
Βεβαίως βιβλία ὑποθηκῶν δὲν ὑπάρχουν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀκίνητον χρηπτιμοτοιεῖται ὃ τύπος τοῦ ἔνεχύρου (τουρκιστὶ ἀμασάτι) ὁσάνη νὰ ἐπρόκειτο περὶ κινητοῦ. Δηλαδὴ παραδίδει τὸ χωράφι εἰς τὸ δανειστή του Βασίλη Βασιλόπουλο, διὰ τὸ ποσὸν ποὺ ἔλαιε, τῶν 333 γροσίων καὶ παρασκάτω παραθέτει τοιὺς δρους τοῦ δανεισμοῦ. «Οτι, κάθε χρόνο, πρέπει τὸ χωράφι, ἐπὶ τοῦ δόποιου παρέχεται ὑποθήκη, νὰ δίδῃ εἰς τὸν δανειστὴν 80 ὀκάδες καπνό, μέχρι νὰ ἡμπορέσῃ ὁ ὀφειλέτης νὰ ἐπιστρέψῃ τὰ χρήματα καὶ νὰ πάρῃ τὸ χωράφι.

Βλέπομεν ὅτι δανεισμὸς γίνεται ἑγγράφως καὶ μὲ τὸ κυκλοφορούν νόμισμα τῆς ἐποχῆς ἑκείνης τῆς τουρκοκρατίας, εἰς τουρκικὰ γρόσια. Τὰ χρήματα ἀναφέρονται ὡς «ἄσπρα», ἡ δὲ διαβεβαίωσις γίνεται παρουσίᾳ τῶν μαρτύρων «ἐπὶ πλέον καὶ εἰς ἀσφάλειαν».

«Ἐνα σπουδαῖο συμπέρασμα βγαίνει ὥπο τὸ ἑγγράφον τοῦτο: ὅτι δὲ καπνὸς εἰς τὸ χωρίο μας καλλιεργεῖται σίγουρα τὸ 1817, κατὰ συνέπειαν δὲ ἐκαλλιεργεῖτο πολὺ ἐνωρίτερον.

Καὶ ἄλλη παρατήρησις σοθαρὴ βγαίνει, ὅτι σήμερα μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας οὐδεὶς φέρει τὸ δόμομα Βασίλη Βασιλόπουλος. Εἶναι ἔνα οἰκογενειακό, που ἔπαισε νὰ ὑπάρχει.

«Σήμερον Βασιλόπουλοι ὑπάρχουν μόνον εἰς τὸ χωρίον Σκαμνός.

με τὸ παρὸν φανερογενοῦ καὶ ομολογοῦ εγοῦ ο κυριαζῆς ζεΐνης απὸ χοριού Καστελί οτι επιγα στὸ βασιλεῖον βασιλόπουλο καὶ τὸ εδοσα τὸ χωράφι μου στὸ καλύβι μου αμανατε ουλο στὶ οριζο στὸ καλὶ (βι) μου διὰ γροσια = 333 = ητοι τριγιακοσια τριγιακουτα τρια και γα του διγι το μεριδικο τοτο καθε χρογο καπιγο οκαδες = 80 = ητοι ογδοηκουτα οσπου να μου δοσι τασπρα γα λαβι το χωραφι του και για κινο εγιγε η παρουσα ομολογια και επι πλεον (;) και εις ασφαλιαν προ του εβρεθευτον μαρτυρον

1817 = αγιδημητριοῦ

γιαγικολιας γραφο και μαρτυρο
Παπαγιωργακις παρον
Τοπαλος Κοσταγιτελος(;) μαρτυρας

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΠΥΡΕΤΩΔΩΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΟΡΤΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΙΟΟΕΤΗΡΙΔΟΣ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Τὰ Καστελλία εύρισκονται σὲ πυρετὸ προετοιμασίας. Τὰ σπίτια ἀσπρίζονται, φί δρόμοι καθαρίζονται, οἱ κάτοικοι παρ' ὅλες τὶς ἐπειγουσές διὰ τὴν ἐποχὴν ἔργασίες τους, ἔχουν ἀφωσιωθῆνες τὴν προετοιμασία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 100ετηρίδος τοῦ χωριοῦ μας.

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστελλίων κ. Παναγιώτης Τσακνιδής ἔχει ἀναλάβει τὸ περιστέριτερο βάρος διὸ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἑορτασμοῦ. Πηγαίνοντες στὴν Ἀθήνα, στὴν "Αμφισσα, στὸ Παληοκαστέλλαι καὶ παντοῦ. Μαζὶ μὲ τὴν ἐπιτροπὴν ἑορτασμοῦ καὶ τὸ Σύλλογο προσπαθεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειές τους, τὰ προβλήματα που θὰ γεννηθῶνται καὶ τὰ ἑορτασμὸν καὶ ποὺ πρέπει νὰ λυθῶν.

Δὲν ξεχνᾶ ὅμως καὶ τὰς πιστώσεις. Μάρτυς, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἰναι τὸ Νομάρχης Φωκίδης κ. Γ. Μιχαλόπουλος. Πιντού τὸν βλέπει μπροστά του καὶ μόλις ίκανωποιήσῃ κανένα αύτημά του, ἀμέσως τοῦ θύποδαλλεῖς ἄλλο καὶ συνήθως σοδαρώτερο.

Η Ἐπιτροπὴ τοῦ ἑορτασμοῦ στὴν Ἀθήνα βρίσκεται στὴν Ἰδιαία καταστάσι. Η ἐφημερίς μας ἐπίσης. "Ολα πρέπει νὰ προβλεφθοῦν, θέλα νὰ γίνουν στὴν ἐντέλεια. Κανένα παράπονο δὲν πρέπει νὰ παρουσίασθη. "Ολα οἱ Καστελλιώτες πού μέχρι τὴ στιγμὴ πού γράφονται αὐτές οἱ γραμμές, ἔμαθαν γιὰ τὴ γιορτὴ καὶ τὸ πρόγραμμα, εἶναι ἔνθουσιασμένοι. "Ολα τους ἔξεφρασαν τὴν ἐπιψυχία νὰ συμβάλουν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς ἑορτῆς.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΟΡΤΗ

Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, οἱ Πρόεδροις τοῦ Σύλλογου «Καστελλιώτῶν» καὶ ἡ ἐφημερίς μας, ΠΡΟΣΚΑΛΕΙ ὅλους τοὺς Καστελλιώτες καὶ τοὺς φίλους των, μὲ τὶς οίκογενειές τους νασθῦνται στὰ Καστελλία, γιὰ νὰ ἑορτάσουμε ὅλοι, μαζὶ τὰ 100χρονα τοῦ χωριοῦ μας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, ιδιαίτερες προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν. Καθήκον τὰς Καστελλιώτης ὅπουδηποτε κι' ἀν εὑρίσκεται, εἴναι νὰ πάρῃ τὴν οἰκο-

γένειά του καὶ ναρθῆι στὸ χωριὰ στὶς 15 Αὐγούστου. Τότε μόνο θὰ ἔχουμε τὴν ἐπιτυχία, ποὺ περιμένουμε μὲν ἀγωνίστιοι μας.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Σύλλογου Καστελλιώτῶν ἀπέστηλε πρὸς ἀπαντα τὰ μέλη τὴν κάτωθι πρόσκλησιν:

Τὸ Δ. Σ. τεῦ Σύλλογου, συνελθὸν ἀπεφάσισεν τὴν πραγματοποίησιν διημέρου ἑκδρομῆς τὴν 15ην καὶ 16ην Αὐγούστου τοῦ 1964, διὰ πολυτελῶν Πούλμαν, εἰς Κάτω καὶ "Ανω Καστελλία, ὡς κάτωθι:

α) Τὴν 15ην 8.64, μετάβασις εἰς Κάτω Καστελλία, συμμετοχὴ εἰς τὴν ἑορτὴν ἑκατονταετηρίδος τοῦ χωριοῦ, παραμονὴ καὶ διανυκτέρευσις.

β) Τὴν 16ην 8.64, μετάβασις εἰς "Ανω Καστελλία, τέλεσης λειτουργίας, διασκέδασις, ἐπιστροφὴ εἰς Αθήνας περὶ τὴν 23ην ὥραν τῆς Κυριακῆς.

Τιμὴ εἰσιτηρίου μετ' ἐπιστροφῆς ὧρίσθη δι' ἀπαντας εἰς δ.χ. 80.

Δηλωσίες συμμετοχῆς μετὰ συγχρόνου καταθελῆς τοῦ ἀντιτίμου τοῦ εἰσιτηρίου, γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου 1964 καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας καὶ ὥρας εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Σύλλογου, δόδος Χαλκοκονδύλη 40 (τρέλεφ. 525-533 - "Αθήνας").

"Ορα ιάνχωρήσεως 5.30 π.μ. ἀπὸ Πειραιᾶ (Δημοτικό Θέατρον) καὶ 6.00 π. μ. ἀπὸ Αθήνας (Πλατεῖα Λαυρίου, Κοφενείον Μακρῆ).

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ

100ετηρίδος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Κοινότητος Καστελλίων εἰς τὴν σημερινήν της θέσιν. "Ημέρα Σάββατον, 15ης Αὐγούστου 1964.

ΠΡΩΤ· Ι· ΝΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

"Ορα 10.15' π.μ. Προσέλευσις ἐπισήμων εἰς τὸν καθηρίσθεντα χώρον τελετῆς (Προσάλιον 'Εκκλησίας). "Ορα 10.30' π.μ. "Εναρξις τελετῆς - Διαδοχογία. "Ορα 11.00' π.μ. "Ομιλία τῆς ήμέρας. "Ορα 11.20' π.μ. Στέψις "Ηρώου. "Ορα 11.30' π.μ. "Εθνικός "Υμνος —

λησις. "Ορα 11.30' π.μ. "Εθνικοί χοροί. "Ορα 12.45' μ.μ. "Επίσκεψις Μουσείου 'Αγροτολέσχης ὑπὸ "Επισήμων. "Ορα 13.00' "Επισήμων γεῦμα. — Προσφώνησις ὑπὸ Προεδρου Κοινότητος. — "Ομιλία κ. "Υπουργοῦ "Εσωτερικῶν.

ἐν περιπτώσει καλύμματος μᾶς γνωρίσητε τοῦτο μέχρι τῆς 10ης Αὐγούστου.

Ἡ ως ἄνω πρόσκλησις συνδεύεται μὲ τὸ κατατέωρα δημοσιεύμενον πρόγραμμα ἑορτασμοῦ.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΑΣ

Η ἐφημερίς μας δὲν ἔξεδδη τὴν 15ην Ιουλίου, καθ' ὅσον λόγω τῆς ἑορτῆς, ἔπειτε νὰ προσαρμόσωμεν τὴν ἔκδοσιν μας. "Εκδίδεμεθα τὴν 1ην Αὐγούστου εἰς 12σέλιδον πανηγυρικὸν τεύχος, ἀφιερωμένον εἰς τὰ 100χρονα τοῦ χωριοῦ μας. "Η ἐπομένη ἔκδοσίς μας θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 15ην Σεπτεμβρίου.

Η ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΑΚΡΗ ΔΩΡΕΑ

ΤΟΥ κ. Ι. ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ χωριοῦ μας, ὁ ἐκλεκτὸς συμπλεκτὸς μας κ. Ιωάννης Ν. Μοσχολίδης ἐπιθυμῶντας νὰ προσφέρῃ καὶ οὕτος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἑορτῆς, διέθεσεν Ιουνόντας Πανηγυρικὸν ποσόν, διὰ τὴν ἑορτήν της Κοινότητος μας εἰς τὴν σημερινήν της θέσιν, ὁ διποίος θὰ τελεσθῇ τὴν 15ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1964 εἰς τὰ Καστελλία.

Μετὰ τιμῆς
Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΠΑΝ. ΤΣΑΚΝΙΑΣ
Σ.η.μ.: Παρακαλούμεν θπως

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΡΟΔΟΥ ΕΙΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ

Η Παιδαγωγικὴ "Ακαδημία Ρόδου, πραγματοποιούσα πολυμορφωτικό - ψυχαγωγικὴν ἑορτήν τοὺς τούς προσεκτηλημένους μας καὶ πρὸς διατεθῆται τοὺς τούς Καστελλιώτας. Τὰ υπόλοιπα πεντηκοΐας αὐτῶν "Δωρίς" εἰς κομψὸν τόμον, ὁ διποίος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν θὰ διαγεμθῇ μωρεάν εἰς δόλους τοὺς προσεκτηλημένους μας καὶ πρὸς διαπαντας τοὺς τούς Καστελλιώτας. Τὰ υπόλοιπα πεντηκοΐας αὐτῶν "Δωρίς" εἰς κομψὸν τόμον, ὁ διποίος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν θὰ διαγεμθῇ μωρεάν εἰς δόλους τοὺς τούς Καστελλιώτας. Τὰ υπόλοιπα πεντηκοΐας αὐτῶν "Δωρίς" εἰς κομψὸν τόμον, ὁ διποίος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν θὰ διαγεμθῇ μωρεάν εἰς δόλους τοὺς τούς Καστελλιώτας. Τὰ υπόλοιπα πεντηκοΐας αὐτῶν "Δωρίς" εἰς κομψὸν τόμον, ὁ διποίος κατὰ τὸν ἑορτασμὸν θὰ διαγεμθῇ μωρεάν εἰς δόλους τοὺς τούς Καστελλιώτας.

Η ἐπίσκεψις ἐγένετο τὴν συστάσει τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς, ἐκλεκτοῦ συμπατριώτου μας κ. Πάνου Τσακρῆ.

"Ος ἐπληροφορήθημεν, εἰς τοὺς κ.κ. καθηγητὰς καὶ σπουδαστὰς ἐπεφυλάχθη θερμοτάτη ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς των ἑορτασμῶν πολλοὶ χοροὶ ὑπὸ τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας.

ΤΑ ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ

Ἐπίσης τὰ πυροτεχνήματα ποσὸν θὰ καοῦν κατὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 100ετηρίδος τοῦ χωριοῦ μας, θέλουν διατεθῆται πάλιν παρὰ τοῦ κ. Ιωάννου Μοσχολίου. Τὸν εὐχαριστούμενν.

— Τὸ κυνῆγι τοῦ λαγοῦ εἶναι δύσκολο. Ἀπαντεῖ ἔξαιρετικὴ προσοχὴ καὶ ίκανότητα. Θέλει γρήγορη τὴν ἀντίληψιν, ἀστροπίσια τὴν ἀπόφασιν καὶ σταθερές καὶ ὄντες τὶς κινήσεις. "Ελεγε καὶ ἔξανάλεγε ό ἐμπειρος καὶ μανιώης κυνῆγος στὰ παιδά, ποὺς ἔξπλωναν νωχελικά καὶ ἀμέριμνα κάτω ἀπὸ τὰ θεόρατα αἰωνόδια πλατάνια τοῦ Ζαγγανᾶ. — Ἀντιλαμβάνεται στὴ στιγμὴ τὸν κυνῆγο καὶ ἀκούει, καὶ τὸν παρουσικὸν θύρυσθο, συνέχισε. Ἀκόμα καὶ τὸ τοικ, ποὺς ἀκούεται ἀπὸ τὸ κτύπημα τοῦ χεροῦ, γιὰ τὸ διώξιμο τῶν κουνουπιῶν, εἶναι ὀρκετὸν νὰ εἰδοποιηθῇ τὸ λαγό γιὰ τὴν παρουσία τοῦ ἀνθρώπου, ποὺς εἶναι όχειρότερος διώκτης του. Καὶ ἔξακολουθοῦσε τὴν διδασκαλία, δίδοντας συμβουλές γιὰ τὸν τρόπο ἀποφύγης τῶν κουνουπιῶν καὶ ἀλλων μικροθυρύων.

Γιὰ τὸ διώξιμο τῶν κουνουπιῶν, ἔλεγεν, ὅτι πρέπει ό κυνῆγος νὰ μὴ σκοτώνει τοὺς ἐνοχλητικοὺς αὐτούς ἐπισκέπτεταις, ἀλλὰ γὰρ τοὺς διώχῃ ἀερίζοντάς τους μὲ τὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ. Καὶ ἔδειχναν τὸν τρόπο,, κάνειμένοντας ζωηρὰ τὸ δεξι του χέρι μπροστά στὸ πρόσωπο.

Διὰ νὰ κάμη μὲ τὴν διδασκαλία του ἐπιστρέψεται καὶ γιὰ νὰ ἔξαψῃ ἀκόμα περιστότερο τὸν ξῆλο, ἔταξε καὶ ἐκάλεσε ἑκείνη κι' ὥλας τὴ βραδυά νὰ τὸν συνοδεύσουν στὸ κυνῆγι τὰ μεγάλα παιδιά ἐκεὶ κάτω τὴν Τρούπη, ποὺς ἀπεκάλυψε σημάδια παρουσίας λαγών.

Τὰ τυχέρα παιδιά ἀλάλεξαν ἀπὸ τὴν χαρά των! Θὰ τὸν σκοτώσω, δεν θέμει γλυτώσω! Διελογίζετο τὸ καθένα χωριστὰ καὶ ἀγάλλιούνεις ἀπὸ εὔχαριστηση. "Ολας εύρισκον στὴ ἔξαψη. "Ησαν ὑπερήφωνα. Περα διπὸ τὸ λάστιχο ὅταν κραυγάσθην τῷρα δπλο! Θὰ ἔκαμναν ἔνας ἀλλιθύον κυνῆγι, ώστε μεγάλοι! "Ισοι πρὸς ἴσους! Τί εύτυχιά! Ἐκοίταζαν τὸ πιὸ μικρὰ μὲ ψευροφία! "Επαψαν νὰ τοὺς διμιουρῶν! Κι' ἔκεινα ἐστέκοντο ἐπιφυλακτικά, τοὺς ἔβλεπαν μὲ θωμασμὸν καὶ ἔκαναν τὴν σκέψι, ὅτι θὰ ἐλθῃ καὶ αὐτῶν ἡ χρυσή στιγμὴ!

Η ἡμέρα προχωροῦσε κανονικά. Μὰ στοὺς ὑποψηφίους κινηγοὺς ἔφαίνετο ἀτελείωτη. "Η κάθε στιγμή, ποὺς περνοῦσε τοὺς ἐφοίνετο χρόνος, "Η ἀδόμονία ἐμεγάλωνε, ὕσπους ἔφθασε στὸ κατακόρυφο. Βραδυάζει "Η ἔντασις ἔντείνεται. Μά, νά, ὁ κυνῆγος σφυρίζει τὰ σκυλιά του. "Ἐπὶ τέλους, ἥλθεν ἡ ώρα τῆς ἔκκινησεως. Τὰ παιδιά ἀσθανονται ἀνακούφισι. Εἶναι ἀποφασισμένος γιὰ δράσι! Χαρούμενα καὶ ὀπλισμένα τὸ καθένα μὲ ἔνα διαρύν γιὰ τὴν ἡλικία των δίκαιων, τρέχοντα γιὰ νὰ φθάνουν τὸ ἀνοικτὸ βῆμα τοῦ ἀρχηγοῦ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Καλύτερα ἔτοι...

"Υπὸ τοῦ κ. Ζαχ. Χ. Κωτσίκη

των, κατηφόρησαν πρὸς τὴν ποθεσία, ὅπου τὰ ἔχην τοῦ θηράματος. Φθάνουν, λαχανισμένα Τὸ καθένα τοποθετεῖται στὴν καταλληλοῦ θέσι, τὸ καρτέρι, ὥπως λέγεται. "Ο ἀρχηγὸς καταλαμβάνει τὴν πιὸ ἐπίκαιρη. Δὲν πρέπει γιὰ κανένα λόγο νὰ τοῦ φύγῃ ὁ λαγός, "Η καρδιά τῶν πρωτόγονων κυνηγῶν στικτᾶ ἀπὸ συγκίνησι. "Ἄχ! καὶ νὰ εἴχε τὴν τύχη νὰ τὸν ίδω πρῶτος σκέπτεται τὸ καθένα. Μὲ τὴν πρώτη θὰ τὸν ρίξει κάτω! "Η ἀναμονὴ ὅρχισε μέσα σ' ἀπόλυτη σιγή. Οὔτε βρήσιμο οὔτε βηματισμὸς ἐπετρέπεται. "Ακινησία καὶ ἡμέρια ἔβασις ίλευε παντοῦ. Τὸ βλέμμα μόνο ἔντονο ἐπεσκόπητε τὴν περιοχή. "Ο παραμικρὸς θύρινδος προκαλούσθη τὴν προσοχὴ τῶν κυνηγῶν καὶ τοὺς ἔκαμψεν νὰ τεντώνουν πιὸ πολὺ τὰ νεύματα των. "Ἀλλοι οι μόνον έφευγεν διά λαγός. "Ο μήρος ἐσπάσει πάλι παντού. "Ολας εἶναι ἥρεμα, ήσυχα. "Αναλαμβάνουν τὸ ἔργο, ποὺς διέκοψαν. Μόνο ὁ κυνηγός, πρὶν ὀκόμα τὸ μέρος καθαρίσῃ ἀπὸ τὸν καπνό, μὲ μεγάλα πρόδηματα εύρισκεται κοντά στὸ παδί, ποὺ ἐπυροβόλησε.

— Τὸν ἐσκότωσε; ἔρωτά. — "Οχ! τοῦ ἀπαντᾷ ἐκεῖνον, προσποιούμενο τὸ στενοχωρημένο. — Κρίμα..., μονόλογει ἐκείνος καὶ καταφρίεται τὴν μοΐτου, τὸν ἐπιφύλασσε καὶ δὲν ἐκρότησεν διδοῖος τὴν θέσι αὐτῆς. — Δὲν θὰ τοῦ ἐξέφευγε... Καὶ τὸ ίδια ἐπαναλαμβάνει σὲ κάθε εὐκαιρία πρὸς μεγάλη τέρψι τῶν μικρῶν, ποὺς ἔμαθαν ἀπὸ τὸν δράστη, δεν ὑπῆρξε λαγός, ἀλλὰ εὐσχημος τρόπος, γιὰ νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸ μωτύριο, στὸ οπόιο μὲ τόση ἐπιπολαιότητα πειπλάκη.

— Τὴν ίδια ἐκείνη ἐποχὴ παρεθέριζα στὸν "Αη-Γιώργη. Λόγω τῆς ἡμέρας σχετικῶς ἀποστάσεως μετοξεύ τῶν δύο κατασκηνώσεων δὲν ἥμην τακτικὸς μαθητὴς τοῦ φροντιστήριου τῶν νεοεκπολαττικούμενων κυνηγῶν. Παρὰ ταῦτα ἔγεινθην καὶ ἔγινε μερικῶν μαθημάτων καὶ μάλιστα ἐκείνων, ποὺς ἀντοφεύονται σὲ κατορθώματα τῶν Νεμρώδων.

Καθώς εἶναι γνωστὸν δόλοι οἱ κυνηγοὶ ἔχουν τὰ διηγῶνται καὶ νὰ καυχήσανται γιὰ ἔξοχα, σπαρταριστές θέρεοχα, σπουδαῖται καὶ πολλοῖς φανταστικά καὶ ἀδύνατα, κατορθώματα. Μάλιστα πολλοὶ ἀπὸ τὸν οὐτούς εἶναι ὑπερβολικούτεροι. Διηγούνται τερατώδη πράγματα. Καὶ δύμας, δην καὶ ἔχουν σόλες καὶ σόλες καταστρέψει, γιὰ γυρίζοντας ἐδῶ κι' ἔκει ἀνάμεστα σὲ κατσάθισχα, χωράφιοι καὶ δειπνιστές δὲν τὸ ἔχουν ἀκόυα μασθώσει.

Οι διηγῆσις δύμας αὐτές, ἔνως ἀποτελούν ἔξαιρετη τρόφη γιὰ διασκέδασι τῶν μεγάλων, ἔξαπτους ἀφάνταστα τὴν φαντασία τῶν παιδιών. "Ετσι δικαιολογείται καὶ σέ μένα, δην καὶ κάθεται μὲ μεγάλη ἀναδίνεια στὴν μουριά τοῦ Προνιθανάτου. Λέει καὶ χορεύει ἐπάνω στὸ κλαδί, ποὺ στέκεται. Σηκώνει ἐπάνω - κάτω τὴν πλατειὰ σύρα του. Κουνάει πίσω μὲ

στὴν οἰκογένειά μου δὲν διεκρίθη ἐλλος κανεὶς στὴν κυνηγετικὴ τέχνη, η ὥρεξι νὰ γίνω δικυνηγετικὸς ὀρχηγὸς τοῦ σίκου τῶν Κωτσικάων, Τὴν διάθεστη αὐτὴ μοῦ τὴν ἐνίσχυσε καὶ ὁ Δ. Μπλιάσσας (Δ. Ε. Βέλλιος).

Ἐνα πρώτη, Πρὶν ἀκόμα χωράξῃ. Τὸν βαθὺ καὶ ἔγγονιστα ὑπνο μοὺ τὸν διέκοψε ἔνα ἐλαφρὸ σπρώξιμο. Ἀνασκάθασι στὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἔλαστο κρεβάτι μου καὶ βλέπω τὸν Μπλιάσσα. — Σήκω, μοῦ λέγει χαμηλόφωνα, θὰ πάμε γιὰ λαγό. — Νίψου, δύμας πρῶτα, γιατὶ ἀλλοιούς δὲν θὰ ἔχης τύχη! Μοῦ ἔβαλε μέτερα στὰ χέρια ἔνα δίκανο καὶ μ' ἔστειλε νὰ πιάσω καρτέρι στὴν μαυροσκαμιὰ ἔξω ἀπὸ τὸ περίβολο τοῦ "Αη-Γιώργιου".

Ἐίχα βέβαιος ὅτι τὴν ἀντοχὴ νὰ παραμείνω στὴν θέσι μου, χωρὶς νὰ ἐπαναλάβω τὸ τέχνασμα τοῦ παραπάνω φίλου μου. Ἑώς ὅτου δηλιός ἐνέθηκε στὸν ὄριζοντας καλάμι. Ἀλλὰ λαγός δὲν ἐπέρασεν οὔτε ἀπὸ τὴν ίδικη μου σύτε ἀπὸ τὴν πού τοῦ Μπλιάσσα ἐνέδρα, ἀν καὶ διεπιστώθη ἀπὸ τὶς βιρτλιέζες, δει πό λαγός ἐπεσκέψθη τὸν κήπο. — Τί δρέ γε νὰ συνέει; μουρμούριζε, σκεπτικὸς ὁ Μπλιάσσας καὶ ἔχων μὲ ἀμηχανία τὰ δάκτυλά του στὰ γένεια του. "Εκανε, ἔκανε υπολογισμούς καὶ μόνο σὲ μένα δὲν ἐπῆργεν διοῦν του! Καὶ πῶς δημοσίευσε; Πούν νὰ σκεφθῇ διάθρωπος, δει στὸ καρτέρι μου μ' ὅλη τὴν κομπορημοσύνη τοῦ νεόδρυστου τοῦ ζωής του, ἀντὶ τοῦ διακούνισθαι τὸν ζωήν του, τὸ περιέλασμα της πειπλάκης.

— Τὴν ίδια ἐκείνη ἐποχὴ παρεθέριζα στὸν "Αη-Γιώργη. Λόγω τῆς θέσι μου, ἐδιαβήκα αὖθιστα διθέμεστα στὸ τὸν κήπο βαρυσταύωντας. Ο λαγός δὲν δημοσίευσε τὴν ζωή του, τὸ σταύρωμα της πειπλάκης, ποὺς διεπιστώθησεν διάφοροι μερικῶν μερικῶν στὴν θέση μου, ἐδιαβήκα αὖθιστα στὸ τὸν κήπο της πειπλάκης.

Αὐτὸ δὲν τὸ ἔμαθε ποτὲ ὁ Μπλιάσσας. Σήμερα ποὺ δὲ μαθαίνει, εἶμαι βέβαιος, δει ἀπὸ ἔκει ὑψηλά, ποὺ εἶναι μὲ τὴν ἀπέραντη καλωσούνη, πού τὸν διέκρινε, θὰ θελήση νὰ μὲ συγχωρήσῃ, γιατὶ παφέθη τὸν κυνηγητικὸς κανόνες. "Ἄς εἶναι ἡ μηνή μου τοινώνια.

"Εφοδιασμένος λοιπὸν μὲ τὶς ἀξιόλογες αὐτές ικανότητες, ποὺ δὲν ἀπέκτησε στὴν πραγματικότητα ποτέ, καὶ κυρίως ποὺ δημοσίευσε τὴν ζωή του, τὸ σταύρωμα της πειπλάκης, μιὰ ημέρα βλέπω αὖτὸ τὸ παράθυρο τοῦ πατρικού μου σπιτιού ἔνα καλοθρεμένο, κίτρινο συκοφάγο νὰ πετά καὶ νὰ κάθεται μὲ μεγάλη ἀναδίνεια στὴν μουριά τοῦ Προνιθανάτου. Λέει καὶ χορεύει ἐπάνω στὸ κλαδί, ποὺ στέκεται. Σηκώνει ἐπάνω - κάτω τὴν πλατειὰ σύρα του. Κουνάει πίσω μὲ

(Συνέχεια εἰς τὴν 11ην σελίδα)

'Αγαπητά «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»,

Παρακαλούμενος διαιρούως και μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον τὴν δρᾶσιν τῆς ἐφημερίδος μας, ποὺ ἔρχεται κάθε μῆνα νὰ μᾶς φέρῃ τὰ νέα τοῦ χωριοῦ μας καὶ νὰ μᾶς ἐνώσῃ πὸ πολὺ μὲ τὶς ἀδρατες ἐκεῖνες ψυχικές δυνάμεις μαζὶ του, σὲ μᾶς ποὺ ζοῦμε μακρού καὶ νὰ μᾶς φέρῃ δόλες τὶς ὑπέροχες παιδικές ἀναμνήσεις ποὺ μᾶς συνδέουν μὲ κάθε τι ποὺ εἶναι Καστελλιώτικο.

Οπως δ 'Ανταῦος κάθε φορά ποὺ ἀκουπτοῦσε στὴ Γῆ, ἔπαιρον νέες δυνάμεις, ἔτσι καὶ κάθε Καστελλιώτης ἀγγίζοντας τὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», ἀντεῖ νέες δυνάμεις, γιὰ νὰ στρώσῃ τὸ βάρος ποὺ τοῦ φροτῶνει δ σημερινὸς πολιτισμὸς ἐξ αὐτίας τοῦ διποίου βρισκόμαστε σκορπισμένοι μακρού ἢ κοντὰ ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη μας γενέτειρα.

Νά γιατί ἀγαπήθηκε τόσο πολὺ ἡ ἀγαπημένη μας ἐφημεριδοῦμα.

Αξέζουν χίλιοι ἔπαινοι καὶ συγχαρητήρια στοὺς ἐμπνευστὰς καὶ ἰδρυτὰς τῆς.

Ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἐνημέρωσιν μας ἐπὶ τῆς Ἰστορικῆς μας θέσεως, δύον καὶ ἐπὶ τῆς καθημερινῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ μας καὶ τῶν Καστελλιωτῶν, εἶναι μεγάλη καὶ ἡ ὑπεροχή ταύτης γεννᾶ στὴν ψυχὴ κάθε ἀναγνώστη, εἶναι καὶ αὐτὴν μεγάλη...

Θὰ ἡτο σοθιάρη παραλειψιν ἐὰν δὲν ἐσημειώνετο ἡ συμβολὴ τῆς εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων καὶ τὴν δημιουργίαν πνεύματος ἀφρομοιώσεως μὲ τοὺς αὐτόχθονες Καστελλιώτες, δλων ἐκείνων ποὺ τοὺς ἐλαχεῖν δικήρος νὰ συζευχθοῦν μὲ συγχωριανοὺς ἢ συγχωριανές μας.

Ἄς μου ἐπιτραπῇ δύως νὰ προσθέσω καὶ τὸ γεγονός δτι, δύως σὲ δλους τοὺς πληθυσμούς, ἔτσι καὶ στὸ χωριό μας ὑπάρχουν προβλήματα οὐσιώδη, τῶν διόποιῶν ἡ συνεχής προσοβολὴ διὰ τῆς ἐφημερίδος μας, θὰ ἔχῃ ὁς ἀποτέλεσμα τὴν ἐν καιρῷ ἐπίλυσιν τους.

Μεταξὺ αὐτῶν θὰ παρακαλοῦσα νὰ μου ἐπιτραπῇ νὰ ση-

ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟΝ

μειώσω μερικά.

1) Διὰ παντὸς μέσου τὸ Χωριὸ θὰ πρέπει νὰ ἀποκήσῃ ἥλεκτροφωτισμὸ καὶ ἡ ἀσφαλτικὴ ἐπίστρωσις νὰ ἐπεκταθῇ σὲ δλους τοὺς δρόμους, ἐν ἀνάγκῃ καὶ μὲ ἔργους τοῦ Συλλόγου μας.

2) Γενικὴ θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ προσπάθεια δλων τῶν Καστελλιωτῶν νὰ ἔσαναγεννηθῇ τὸ Παληὸ Καστέλλι, ἔσαναγυρίζοντας, ὅπως καὶ πρόν, κάθε καλοκαίρι, γιὰ παραθερισμό, καὶ κτίζοντας δ καθένας μὲ τὶς δυνάμεις του κάτι.

Ἡ προσέλκυσις φίλων μας μὴ Καστελλιωτῶν νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ Παληὸ Καστέλλι, θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ σκοπὸν τοῦ καθενός μας, ὥστε νὰ γεννηθῇ ἔνα καινούργιο τοῦ τουριστικοῦ χωριού.

3) Ἡ δενδροφύτευσις τῶν δρόμων καὶ δ καθαρισμὸς τοῦ δάσους τοῦ «ἀπαγορευμένου», θὰ πρέπει νὰ λάβῃ σάρωνα καὶ θῶστα τὸ ταχύτερον.

4) Νὰ ιδρυθῇ εἰδικὸν Ταμείον στὸν Σύλλογο μὲ σκοπὸν τὴν ἐνίσχυσιν ἀπόρων μαθητῶν καὶ νὰ βραβεύῃ τοὺς ἀριστούχους.

5) Ἡ δημιουργία παιδικῶν κατασκηνώσεων στὸ Παληὸ Καστέλλι γιὰ τὰ παιδιά τῶν Καστελλιωτῶν καὶ μὲ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας. Τοῦτο θὰ ἀπετέλει πραγματικὸν ἐκπαιδαπήθιον τῆς νέας Καστελλιώτικης γενιᾶς.

6) Θὰ πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ ἡ ἀνάπτυξις σχέσεων καλῆς γειτονίας μὲ τὰ πλησίον χωριὰ μὲ ἐπισήμους προσαλήσεις εἰς τὰ πανηγύρια καὶ διποια ἄλλην ἐκδήλωσιν πνευματικὴν ἢ ψυχαγωγικὴν. Αὐτὸ θὰ ἀποτελοῦσε παραδειγμα πρός μίμησην γιὰ τὰ ἄλλα χωριά καὶ θὰ βοηθοῦσε στὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν δλων τῆς περιοχῆς μὲ πρωτοπόρον τὸ χωριό μας.

Τὸ πνευματικὸν καὶ οἰκονομικὸν δικόν μάρχει μεταξύ

μας, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις τῶν ἀνωτέρω, ἀρκεῖ νὰ ἀναληφθῇ πρωτοβουλία ὑπὸ τῶν ἀρμόδιων.

Μὲ θερμὴν ἀγάπην
ΧΑΡ. ΣΤΟΦΟΡΟΣ

'Αγαπητὲ κ. Διευθυντά,

Θὰ ἥθελα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ φιλοξενήσετε καὶ δυδλόγια δικά μου, σχετικά μὲ τοὺς μπελάδες ποὺ μᾶς ἔχει δημιουργήσει ἡ μικρούλα αὐτὴ Ἐφημερίδα τοῦ χωριοῦ μας.

Τὴν ἡμέρα ποὺ αὐτὸς τὸ διπλὸ (γιὰ τὴν δρα...) φυλλαράκι μπαίνει, πολλές φορὲς κάτω ἀπὸ τὸ μονόφυλλο τῆς ἔξωπορτας κλεφτά, στὸ σπίτι μας, λέσ κι' δλα ἐκεῖ μέσα παίρνουν ἔνα ἄρωμα ἀλλοιώτικο. Νά, κάτι σὰν ἐκεῖνο ποὺ νοιάθεις δταν βρεθῆς ἀνοιξιάτικο πρωινὸν ἐκεῖ στὴ μέση στὰ Καστελλιώτικα τ' ἀμπτέλια, κάπου κοντὰ στὴ δημοσιά καὶ πρὸν ἀκόμα σθήσῃ τὸ ἀπόγειο (δρεράκι). Όπως κατεβαίνει ἀπὸ τὴ Στενὴ φροτωμένο μὲ τὴ μυρουδιὰ τοῦ τσαγιοῦ, τῆς λατόφας καὶ τοῦ κέδρου, ξεσηκώνει καὶ τὸ ἄρωμα τῆς καρδομαντζουράνας ποὺ ἔχει ἡ μάνα μου στὸ μπαλόνι, ἀνακατεύει τὸ ἀγιόκλητα καὶ τὰ χαμομήλια καὶ τὶς χιλιάδες λουλούδια τῆς κοιλάδος τῶν Δωρέων καὶ σου τὰ φέρνει ἵσια μέσα στὰ στήθια σου.

Ἐτσι μοσχοβολάει τὸ σπίτι τὴν ἡμέρα ποὺ φθάνει αὐτὸς διαβολάκος.

Τὸ τραπέζι ἔτοιμο καὶ ἡ νοικοκυρά ἢ χρυσοσέρα περιμένει μὲ χαρὰ ν' ἀκούσῃ τὸ «Μπράβο γυναίκα» τοῦ «ἄφεντης» (ἡ λέξις ἴσχυει γιὰ δποιον τολμάει καὶ νὰ τὸ συλλογισθῇ) γιὰ τὸ ἐκλεκτὸ φαγητὸ ποὺ τὸ έτοιμασε. Πάει νὰ κάτση στὸ τραπέζι δ «ἄφεντης»!

Πιάνει στὰ χέρια του τὰ «Καστελλιώτικα Νέα», αὐτὸ τὸ μικρὸ διαβολάκο καὶ δροφάει κυριολεκτικὰ τὸ κάθε τυ-

πωμένο ἐκεῖ μέσα γράμμα.

Ἐδῶ συγκινεῖται, γιατὶ κάποιος συγγενής ἐπανῆλθε κοντὰ στὸν Πλάστη καὶ τὸ ταλαιπωρημένο ἀπὸ τὶς μπλάνες κορμὸ του ἀναπαύεται στὸ Προσήλιο τῆς Παναγίας, πὼ κάτω πετάει ἔνα «Χά! αὐτὸς δ Α. Καστελλιώτης ξέχασε τὸν Τριαντάφυλλο τῆς Θεώντος μὲ τὸ κλαρίνο στὰ Κούρδουλα». Σὲ λίγο παίρνει ἀθέλα τὸν τὴ στάση τοῦ μικρού παιδιού ποὺ ἀκούει τὸν Μπάρμπα - Φαμέλη μὲ τὶς τεράστιες χερούλες του νὰ τοῦ διηγῆται πῶς μὲ τὸ Γέρο - Τσούτσος ἐφραξαν τ' ἀμπτέλια στὸ Παλιοκαστέλλι γιὰ νὰ μὴν τρῶνε οἱ ἀλεπούδες τὰ σταφύλια καὶ γελάει μὲ τὴν καρδιά του, πρὸς μεγάλην ἀπογήτευσιν τῆς «ἄφεντισσας» (ἐδῶ ταυτίζει ἡ λέξις γιατὶ οἱ Δωρεῖς ζουσαν στὴν ἀρχὴ ὑπὸ Μητριαρχίαν, ὅπως καὶ τῶρα...).

Αἱ' οἱ γάμοι, τὰ βαφτίσια, ποὺ ἔγιναν ἔτρεχα πρότος νὰ δῷ τὰ μοῦτρα τῆς μητέρας τοῦ νεοφύτου ποὺ τοῦ δύνομα τῆς πεθερᾶς της καὶ δηλατεῖ τὴς μάνας της;

Τὰ ἀποτελέσματα γνωστά.

Μᾶς βάζει μπελάδες στὸ σπίτι, κύριε Διευθυντά, καὶ ἐσὺ καὶ δλο τὸ ἐπιτελεῖ σου. Αἱ' στὸ κρεβάτι τὸ βράδυ ποὺ ξαναδιαβάζουμε ἀπ' τὴν ἀρχὴ τὴν ἐφημερίδουλα τοῦ χωριοῦ μας καὶ τὴν ἄλλη μέρα ποὺ διόγει Χαλατοῦς σοῦ φέρνει μπροστά σου διοζώνταν μὲ δυὸ λόγια τὸ Μπάρμπ - Αλέξη τὸ Μακρῷ «Τί γίνεσαι βρέ Πιώργη;». Δι λαδή μᾶς ἔξασφαλίζετε κατέ μῆνα μίαν ἔδυομάδα τσακωμό Προσθέστε δὲν θέλετε κάνα δινέ φύλλα ἀκόμη καὶ θὰ κάννετι ἐχθρὸς τῆς ἐφημερίδος σας δλες τὶς νοικοκυρές καὶ θὲ τρῶνε δλοι οἱ Καστελλιώτες καὶ οἱ γαμπροί τοῦ Καστελλιού στὶς ταβέρνας.

Αλήθεια, ἔχουμε ταβέρνα στὴν Αθήνα «ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ»;

Εὐχαριστῶ,
Μὲ ἀπειρον ἐκτίμηση
Β. ΔΩΡΙΕΤΣ

‘Η κ. Μπίκα Μαρκατά γράφει εἰς τὸν ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΗΡΥΚΑ

“Γνωριμία μὲ τούς Καστελλιῶτες,,

Τὸ Παλαιοκαστέλλι ψηλὰ στὴ γραφικὴ Γκιώνα, πανηγυρίζει τὸν Ἀη Γιώργη. Τὰ Καστέλλια, ἔνα χωρὶο 100 ἑτῶν, μὲ ιερέα ἱστορικὸ καὶ ἀρχαιολόγο καὶ πρόεδρο ἔνα ὑπέροχο φιλόδοξο ἄνθρωπο. - Φυσικὴ ὁμορφιά, καλλιεργημένοι ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ κάτοικοι, σκλαβώνουν τοὺς ταξιδιῶτες

Μὲ τὰ Κιαστέλλια καὶ τοὺς Καστελλιῶτες δὲν ἀσχολοῦνται μόνον τὰ «ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» καὶ ὁ περιφερειακὸς τύπος.

Ἡ ἡμερησία ἐφήμερος τῶν Ἀθηνῶν «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ» εἰς τὸ φύλλον του τῆς Κυριακῆς 31ης Μαΐου 1964 ἀφειρώνει ἑξάστηλον, ὀλοσέλιδον ἔρθρον μὲ φωτογραφίας, τῆς διακεκριμένης δημοσιογράφου κυρίας Μπίκας Μαρκατᾶ, καὶ μὲ τίτλον ἀγνωριμία μὲ τοὺς Καστελλιῶτες εἰς τὸ ὅπιον ἔξυμνεται κατὰ θαυμάσιον τρόπον ἡ φυσικὴ ὁμορφιά τῶν Καστελλίων, ἡ φιλοδεσία καὶ ἡ ἀκείνωπη καλωσόντη τῶν Καστελλιῶτων.

Πρέπει νὰ τονισθῇ διὰ ἀφορμῆς αὐτὴ τὸν λαμπροῦ ἔρθρου, που ἀναντίρρητα προβάλλει κατὰ τρόπον ἐντυπωσιακὸν τὸ χωρίο μας, ὀφείλεται στὸν συμπατριώτη μας κ. Εὐθύμιον Κων. Τσάκαλον, καθηγητὴν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν Α. ΣΑΚΕΡΙΑΔΗ, ὁ δόποις εἶχε τὴν πρωτοθυσίαν τῆς ἐκδρομῆς καὶ τὸ χτυποκάρδι τῆς ἐπιτυχίας της. Εὐτύχης ὑπῆρξεν ἡ σύμπτωσις τοῦ πανηγυρισμοῦ στὸν γαϊδού τοῦ Ἀγίου Γεωργίου στὸν 24ην Μαΐου.

Παρακάτω παραθέτουμε ἔνα τμῆμα τοῦ ἔρθρου τῆς κ. Μαρκατᾶ ἀκριβῶς, ὅπως γράφτηκε στὴν ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα:

«Ἄμφισσαλω, ἀλληλεισια, ἀν δὲν θὰ ζήσεις ἡ τόσο προβαλλόμενη (ἀπὸ ἀντιστροφὴν ἐκφράσεως ἢ ξιτασμοῦ) ὡς γραφικὴ κάρα. Ἐλεῖται μιὰ κυριολεκτικῶς παραδείσια τοποθεσία, ποὺ βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο περίπου 800 μέτρων πάνω εἰς τὴν θριλικὴ ΓΚΙΩΝΑ!»

Τὸ ἔλατο, τὸ ὑπερήφανο ἀλληλικὸ στολίζει με γαλόπρεπες, κρημνώδεις πλαγιές. Ἡ φτέρη, μὲ τὸ πλούσιο φύλλωμά της, «ἄγκαλιάζει» τοὺς ἀποσταμένους, ἀπὸ τίς χιλιάδες χιλιάδες χρώνια ζωῆς, θράχους. Κι’ ἔτοι, δῶς τοὺς «ἄγκαλιάζει», ὅφηνε νὰ κυλοῦν πάνω τους οἱ ἀσημένιες στάλες τῆς δροσιάς, ποὺ «φιλοξενοῦνται» εἰς τὰ κλα-

διά της. Τὸ θυμάρι, τὸ πρινάρι, τὰ ἀγριολούνδα, ὄλοκλαρώνυν αὐτὸ τὸ ὅργιο τῆς ΦΥΣΕΩΣ, ποὺ γίνεται σὲ τοῦτο τὰ ὑψη, μακρυά ἀπὸ «βεσθήλους». σὲ μιὰ στάση μεριά. Κάποια μεταξύ οὐρανοῦ γῆς καὶ γῆς. Ἄλλα ἐλληνογενῆς γῆς καὶ ἐλληνικοῦ οὐρανοῦ!

Πῶς βρεθῆκαμε ἔκει; Χάρις εἰς μία ὀραία πρωτοβουλία τῶν ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ Α. ΣΕΚΕΡΙΑΔΗ (ὅδος Τιμαίου Πλάτωνα). Οἱ Σχολές ἀπε φάσισαν μιὰ ἐκδρομὴ καὶ εἶχα ἐκεῖ μέρους τοῦ διευθυντοῦ τους μιὰ εὐγενικὴ πρόσκλησι...

Ικατὰ τὴν εὐτυχῆ σύμπτωσι αὐτὴ τὴν ίδια τὴν Κυριακὴ τῆς ἐκδρομῆς (24 Μαΐου) συνέπιπτε καὶ ἔνα πανηγύρι εἰς τὴν παραδείσια τοποθεσία: ΤΟ ΠΑΛΗΟ ΚΑΣΤΕΛΛΑ. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἔνας γαός, ἔνα έξωκλήσιτο: Τοῦ ‘Αγίου Γεωργίου. «Ἔχει καθιερωθῆ ὁ πανηγυρισμὸς τοῦ ἔξωκλησιοῦ αὐτοῦ γὰρ γίνεται τὴν πρότη Κυριακὴ μετά τὴν ἐρότη τῶν ‘Αγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης. (Σημειώσατε τὴν πληροφορία, γιὰ νὰ πάτε, δοῦσι λατρεύετε τὸ θυνό, τοῦ χρόνου!). Ἐτσι μᾶς καρτερούσε μιὰ ἀτρόσφαιρα ἐλληνικοῦ γέλαιντουν καὶ κεφιάν...

Μᾶς καρτεροῦμε! Καθώς τὸ πούλμαν ιάνεινε πρὸς τὸ Παλαιοκαστέλλικ ἀκολουθῶτας ἔνα δρόμο (εἰναι ἀρκετά καλός ίδωτος γιὰ μικρὰ αὐτοκίνητα) ποὺ εξετιλιγότων παιγνιδίζοντας μαζί μας. Γιατὶ οἱ στροφές του παιζουν πραγματικὸ «κρυφτούλι», ὅπως εἶναι πινγμένος εἰς τὸ ἔλατο, τὶς φέρεις, τὰ ἀγριολούνδα καὶ τὰ πρινάρια...

Ἡ ἀναπτυνόη μας γινόταν, «σκορφαλώνωντας», πιὸ γρήγορη. Τὰ πνευμόνια μας ἀχόρταγα, λαίμαργας, ζητούσαν αὐτὸ τὸ καθαρό, τὸν ζωογόνο ἀέρα. Κουρασμένα ἀπὸ τὸ φριχτὸ ἄέρα τῆς πρωτευούσης, ήθελαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὸ ἀνελπιστὸ δῶρο τοῦ ἄέρα τῆς Γκιώνας. Ἐνῷ τὸ πούλμαν προχωροῦσε πρὸς τὰ ὑψη, ἐμέις, οἱ ἐπιβάτες, ημαστε λαχανιασμένοι... Φθάσαμε!

Μιὰ κινίσσας ἀπὸ ἀρνιά καὶ κοκκορέτια, που φήνονταν σὲ σούλες, «κέντρισε» τὴν πιὸ ἀτίθαση καὶ ἀπατητικὴ ἀνθρώπινη αἰσθησι: τὴν δσφρησι. Κι’ ἀμέσως ήθωσαν οἱ πρώτες πεζές «εἰδοφεισι» ἀπὸ τὸ στομάχι μας. «Ειδῆδησεις» γιὰ μιὰ πεινα, που μᾶς θέριζε. Πλεινα σπάνια γιὰ τοὺς ταλαιπωρους κατοίκους τῶν μεγαλοπόλεων...

Διὸ συγκροτήματα ἀπὸ λαϊκὰ ὕργανα ἔπαιζαν τὸν λεβέντικους ἐλληνικοῦ χορούς. Νέοι, νέες κάθε λικίας γιορτοστάτι, έσερναν τὸν χορούς...

Τὰ βήματα μας ἀθέλα μᾶς ὀδηγούσαν πρὸτα - πρῶτα ὡς τὰ σκαλιά τοῦ ἀπέριτου έξωκλησιοῦ τοῦ ‘Αη Γιώργη. «Ἐνα εὐλαβικὸ προκύνημα» «Ἐνα κεράκι, που πληρώνεται εἰς τὴν συγκινητικὴ φθηνὴ τιμὴ: τέσσερα ἔνα φράγκο! Τοῦτο τὰ ἐκκλησάνει εἰναι ιστορικό. Βυζαντικό, μὲ δυὸ τραύλλους. Τὸ εἶχε χτίσει ὁ Μάρκος Μπότσαρης. Σήμερα εἶπο τὸν ἵερον καὶ τοὺς Καστελιῶτες...

Γιὰ πρώτη φορὰ γνωρίστηκα μὲ τοὺς Καστελλιῶτες. Ἄλλα εἰς τὸ ἔηζης, ὅταν θὰ πρόσκειτοι νὰ τονίσω μιὰ φιλοξενία, μιὰ καλωσόντη, μιὰ λεπτότητα, θὰ λέω πῶς εἶναι καστελλιῶτικ!

Ἡ ἄφεις μας προεκάλεσε συναγερμό! Συναγερμὸ γιὰ υποδοχὴ καὶ γιὰ φιλοξενία. Πολύχρωμα χρώματα καὶ κουβέρτες στρώθηκαν κάτια γιὰ νὰ καθίσωμεν (45 περίπου ἀτόμα). Δαιμόνες μὲ γήνησο, υπέροχο σπιτικό κρασί, νοστιμάτωτο ζυμωτό φωμί, πικάντικο χωριστικό τυρί, μᾶς προσφέρονταν ἀπὸ τὶς καστελλιῶτικες οἰκογένειες. Καὶ ἔνα ὄπωνι φητό, που τεμαχίστηκε πάνω σὲ κλεδιά ἀπὸ ἔλατι, ὄλοκλήρωσε τὰ «μενού» κι’ ἔδωσε τὴν δψι συμποσίου εἰς τὸ φαγόπτοι...

Γιατὶ νὰ μὴ δμολογήσω; Ριχτήκαμε εἰς τὸ φαγό. Τὸ κλίμα εἰς τὸ Παλαιοκαστέλλι είναι «σύμμαχος» κάθε ἀνθρώπων στοματικού, γιὰ σούσους πατούν πρῶτη φορά εἰς τὴν περιοχή. Μᾶς ἀφηγήθηκε...

ΕΓΕΛΕΙΩΣΕ Η ΣΥΖΗΤΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΕΩΣ ΚΑΡΑΠΑΗ

Ἐπὶ τῆς γνωστῆς δωρεᾶς ἐκ 2.000 ιδιολαρίων τοῦ ἔκλεκτού συμπολίτου μας κ. Δημητρίου Παπαδάκη, διὰ τὴν ἀνέγερσιν λουτρῶν εἰς τὸ χωρίο μας, ὁ συμπολίτης μας Ιατρὸς κ. Γεώργιος Καραπλῆς διὰ τῶν στηλῶν μας ἔκανε μία ἐνδιαφέρουσα πρόστασι, ἐπακολούθησε δημοσίας συζήτησις μεταξὺ τῶν κ.κ. Ἀθανασίου Κάπτζου, Νικολάου Παπαδάκη καὶ Εύθυμιού Παπανικολάου.

Ἐπιθυμῶντας νὰ κλείσουμε τὴν ἀνωτέρω συζήτησιν, ὀφείλουμε ὡς ἐφημερίδης νὰ ἐκφράσουμε τὴν γνώμην ὅτι ζεκινώντας ἀπὸ τὴν ἀρχή, πῶς κάθε Καστελλιῶτης ἔχει ὑποχρέωστι γιὰ τὸ χωρίο ποὺ γεννήθηκε, νὰ προσφέρῃ ὃν μπορεῖ καὶ δημιουργήσει μπορεῖ γι’ αὐτό. Ἐτσι τὸ παραδειγματικὸ τοῦ Δημήτρη Παπαδάκη πρέπει νὰ τὸ μιημήθυμο, μὲ βάσι τοῦ πόνου πάντα ἡ θέληση τοῦ δωματοῦ πρέπει νὰ είναι σεβαστή, ὀρκεῖν νὰ ἔχει πηρετή μιὰ ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τοῦ χωριού μας. Οἱ δὲ γνῶμες τῶν τρίτων είναι μάρκετα χρήσιμες καὶ μάτωρας παραποτήτες, διότι ὑπογραμμίζουν πάντα κατί τὸ καλύτερον.

μέσα εἰς τὰ ἔλατα. Γιατὶ μπάρχει τὸ περίφημο νερὸ τῆς πηγῆς. «Ἐνα νερὸ χωνευτικό, κρυσταλλινό, «γευστικό»!

Ο κ. Τσάκαλος, ἔνας ἔξαιρετος Καστελλιῶτης, πηγαινοερχόταν ἀκούραστος.

— Ἐπιθέπω, μᾶς ἔξήγησε σχωμογελώντας μηπως σᾶς λείψη κάτι...

Δὲν ἡσύχαζαν αὐτοὶ οἱ ἀφάνταστα φιλόξενοι ἀνθρώποι. Καὶ παρὰ τὶς διαθεσιώδεις μας διὰ ὅχι ἀπλῶν μᾶς ἐλείπει κάτι, ἀλλὰ ἀντιθέτως ηταν δλα πλουσιόπαροχα...

‘Ο ιερεὺς τῶν Καστελλιῶν κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ μᾶς ἔδωσε μερικές πολὺ ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τοῦτο τὸ πότο... Εραστέχηγης ιστορικὸς διερεύει τὸν Καστελλιῶν, εἴναι ἔνας πολύτιμος ζεναγός γιὰ σούσους πατούν πρῶτη φορά εἰς τὴν περιοχή. Μᾶς ἀφηγήθηκε...

1864 - 1964

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)
ριοῦ μας, καὶ παραμένουν τέτοια μέχοι σήμερα.

“Ωστε τὸ οἰκονομικὸν ἔνδιαφέρον τῶν συγχωριανῶν μας μεταποίηστηκε στὸν τόπο, ὅπου τὸ σημερινὸν χωριό μας, καὶ ἐκεῖ ἄρχισαν νὰ χτίζωνται καλύβες, μέσα στὶς δόποις περνοῦσαν τὸν περισσότερο ωριδὸν τοῦ ἔτους, φυτεύοντας, σκαλίζοντας, ποτίζοντας καὶ ἐν γένει φετεργάζομενοι τὰ καπνά.

Ἐκκλησίες είχαν τὴν Παναγία τοῦ Νεκροταφείου, τὸν “Αγιο Γεώργιο καὶ τὸν “Αγιο Αθανάσιο.

Ἄλλα δι’ Καστελλιῶν εἶχαν καὶ ἄλλον σπουδαῖο πλουτοφόρο παραγόντα, εἰς τὸ ἄνω χωριό, στὸ Πάνω Καστέλλι, γι’ αὐτὸν καὶ δὲν δριστικοποιοῦν τὴν κάθιδον τοὺς: Κάθε οἰκογένεια εἶχε δπωσδήποτε ξενα κοπάδι ἀπὸ γύρια ἣ πρόδοτα.

Ἐπίσης ἀνθοῦσε ἡ χοιροτροφία, μὲ τὸ πλούσιο βελανίδι, ποὺ είχαν τὰ πυκνὰ δάση ἀπὸ βαλανιδίες, ποὺ τὰ κατέστρεψε στὶς μέρες μας τὸ τσεκούρι καὶ ἡ φωτιά.

Μὲ τὴν νέαν αὐτὴν οἰκονομικὴ διαμόρφωση τοῦ χωριοῦ μας, τὸ τσεκούρι μένει γιὰ τὸν ἄνδρες καὶ ἡ καπνοκαλλιέργεια γιὰ τὶς γυναῖκες.

Διάκριση καταμερισμοῦ, ποὺ παρέμεινε μέχρι τὶς μέρες μας, Ἀλλὰ ἦταν πάρα πολὺ μεγάλος κόπος, νὰ τραβοῦν τὰ καπνὰ τῆς ἐσοδείας μέχρι τὸ πάνω χωριό καὶ ἐπειδὴ τὸ πάνω χωριό μετά τὴν ἐγκατάλειψη τῆς μεταξοκαλλιέργειας, δὲν εἶχε τίποτα νὰ τὸν δώσῃ, ἔξω ἀπὸ τὴν κτηνοτροφικὴ ἀπασχόληση, τὰ «Καλύβια» ἔγιναν σπίτια καὶ ἡ ἐγκατάσταση τῶν συγχωριανῶν μας σ’ αὐτά, ἄρχισε πολὺ πρὸν ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση, σιγά - σιγά.

Κατὰ τὴν παρόδοση, οἱ τότε πρόδοτοι, κι’ ἀναφέρεται τὸ δόνομα τοῦ τότε δημογέροντος τοῦ χωριοῦ μας Ἀναγνώστη, ἀποφάσισαν καὶ προέτρε-

παν νὰ συγκεντρωθῇ τὸ χωριὸν ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ κοντὰ στὸ Καλογερικό λειβάδι τῆς μπαρούκας καὶ στὶς Λάκωνες.

‘Αλλ’ αὐτὸν ἦταν σχεδὸν ἀδύνατο, διότι καθ’ ἔνας, ἐκεῖ ὅπου εἴκανει ἔκτικε καὶ τὸ σπίτι, ἀλλὰ κι’ ἔδω εἰς τὴν διασπορὰ τοῦ χωριοῦ μας συνετέλεσε καὶ ἡ διαφωνία μεταξὺ ἀδελφῶν, ὥστε ἔνας ἔξι αὐτῶν, δὲ Τσάκαλος — πρόγονος τῶν σημερινῶν Τσακαλέων — ἔκτισε πρῶτος στὸ Δυκόρραχο καὶ τὸν ἀκολούθησαν κι’ ἄλλοι.

Ἡταν τὸ πρῶτο μοίρασμα τοῦ χωριοῦ, ποὺ κράτησε μέχρι τῷ παρόντα, ἀλλὰ ποὺ συγχρόνως τοῦ ἔχει δώσει μιὰ ἀνεπιπατητὴ κάρι, διότι αὐτὴ ἡ σκόρπια μορφὴ ἀπὸ τὴν μιὰ κι’ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ ποταμοῦ, δίδει τὴν πλήρη ἔννοια τοῦ ἀληθινοῦ χωριοῦ, ἔτσι ὥστε τὸ κάθε σπίτι νὰ ἔχῃ τὴν περιοχὴν τοῦ. Αὐτὸν εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τοῦ χωριοῦ μας.

Τὸ 1840 δημιουργεῖται μὲ τὸ Β.Δ. τῆς 30 Αυγούστου — 18 Δεκεμβρίου 1840 ὁ ἔνιατος Δῆμος Δωριέων κατὰ συγχώνευση μὲ τὸν Δῆμο Κυττανέων, διόπου μνημονεύεται καὶ τὸ χωριό μας.

Μέχρι τὸ 1860, ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι, πλὴν ἔλαχίστων, ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἐις τὸ σημερινὸν χωριό μας, ποὺ ἔλεγετο «Καλύβια» ἔως τότε.

Τὸ 1864 γίνεται ἡ ἐπίσημη μεταφορὰ τῆς Κοινότητος ἀπὸ τὸ Πάνω Χωριό στὸ Κάτω καὶ ἔτσι ἀποκτᾶ τὸ ὄνομα «Καστέλλια», τὸ δόπον παραμένει μέχρι σήμερον.

Αὐτὴν εἶναι ἡ μικρὴ ἴστορία τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τὴν μεταφορὰ τοῦ χωριοῦ μας στὴ σημερινὴ τοῦ θέση, διόπου πραγματικὰ προόδευσε, μεγάλωσε καὶ ἔφτασε εἰς τὴν ἀκμήν του τὸ 1940, διόταν τὸ δρόμος δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος.

Τὸ τί ἐπετέλεσε μέσα στὰ 100 αὐτὰ χρόνια, θὰ χρειαζόταν πολὺς ἄρδος γιὰ νὰ γραφῆ. Πάντως εἶναι γεγονὸς ὅτι ἔκεινης μὲ 60 σπίτια, δύσα

ΤΗΣ ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΦΩΚΙΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟΝ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Οἱ ἀναβληθέντες σχολικοὶ ἀγῶνες καὶ Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν Σχολείων Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Τμήματος Καστελλίων, ἐτελέσθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν τὴν 19, Ιουνίου 1964 εἰς Καστέλλια, παρουσίᾳ πλήθους κόσμου.

Παρόπαταντο ὁ Ἐπιθεωρητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Ἡλ. Περδίκης, ὁ Διοικητὴς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, Ἀμφίστης κ. Ἀναγνωστίδης, ὁ ὑποδιοικητής κ. Ἀρναούτης, ὁ διευθυντὴς Διευθύνσεως Φωκίδος κ. Οἰκονομίδης, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος Παραστάσιδος κ. Παπουτσῆς ὁ Προϊστάμενος Τοχία μείων Αμφίστης κ. Φιζιότηνας, Ἐπιρροδίκης Γραβίτης, ὁ ἀστροφύλακας, Εἰρηνοδίκης Μπολτέζης, ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδίκειου κ. Κανέλλος, ὁ γεωπόνος κ. Καφρίτσας, ὁ πολιτευτὴς καὶ Κ. Λιδωρίτης, οἱ διευθυνταὶ καὶ διδάσκαλοι τῶν μετεχόντων εἰς τοὺς ἀγῶνας Σχολείων μ. Ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα ὀποτελούμενον ἀπὸ 5 μέρη ἐφορμάσθη μὲ ἔξαιρετη κὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπαλήθευσε τὰς προσδοκίας καὶ διεσκέδασε τὰς ἐπιτόνους προσπαθείας τῶν διδασκάλων, ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν Σωματικὴν Ἀγωγήν.

Τὸ ἐφαρμοσθὲν πρόγραμμα εἶχε ὡς ἀκολούθως:

ΜΕΡΟΣ Α'.

- 1) Παρέλασις.
- 2) Παράταξις.
- 3) Ἐπαρσία Σημαίας.

ἡσαν τὰ σπίτια τοῦ Ἀνω χωριοῦ, δηλαδὴ μὲ 60 οἰκογένειες, καὶ σήμερα ὑπερβαίνει τὶς 300, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Καστελλιῶν τῶν διασκορπισθέντων εἰς διαφόρους πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἔξωτεροικοῦ.

“Ἐδωσε σὲ δὲλες τὶς ἐκφάνσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς τὸ «πταρών» τόσον στὴν εἰρήνη, διότι καὶ στοὺς πολέμους.

Γιὰ μὲν ἀκόμη φορὰ ὡς αἰῶνες ἀντέγραψαν ἀλλήλους καὶ ἔτσι τὸ χωριό μας ἐπέστρεψε ψε τὸ κέντρον τοῦ χώρου τῆς Δωρικῆς Τετραπόλεως, ἀπὸ δύο που καὶ ἔκεινης.

4) Ὁρκος.
5) Προσφώνησις ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ κ. Ιωάννη Ζαγγανᾶ.
6) Κήρυξης ἐνάρξεως τῶν ἀγώνων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καστελλίων, ὑπὸ τὸν διδασκάλον κ. Ιωάννην Κυριαζῆν.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Ἀγωνίσματα.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Ἐλληνικοὶ χοροί.

ΜΕΡΟΣ Ε'.

Τὴν Ἐλλασθίδικον ἐπιτροπὴν ἀποτελούσαν:

- 1) Παράταξις — Στέψις νικητὴς καὶ ἀπονομὴ διπλωμάτων.
- 2) Υποσταλή Σημαίας — Εθνικὸς «Υμνος».
- 3) Ομηράρχης Φωκίδος (λόγῳ μεταθέσεως δὲν κατέστη δυνατή ἡ προσέλευσί του).
- 4) Ο αἰδεσιμώτατος Ιερεὺς Καστελλίων κ. Παν. Παπανίκολαος.
- 5) Ο πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστελλίων κ. Παν. Τσακίδης.

4) Επιθεωρητὴς Δ. Σχολείων κ. Δ. Μπάρκουλας (δὲ παρίστατο λόγῳ ὑπηρεσιακού καλύματος).

5) Ο Νομάρχης Ἀγωγῆς Φωκίδος κ. Ἡλ. Περδίκης.

6) Ο συνταξιούχος διλοις κ. Ἡλ. Σταθόπουλος.

7) Ο συνταξιούχος διλοις + Αθ. Αποστολόπουλος.

8) Ο Διευθυντὴς τοῦ Σχαλείου κ. Ιωάννης Ζαγγανᾶς.

Τὴν ἀγωνόδικον ἐπιτροπὴν!

1) Ἀλυτάρχης, ὁ διλοις κ. Ε. Μαράζας.

2) Γυμναστιάρχος ὁ διλοις + Γ. Βελέντζας.

3) Ἐφόρος πάρεξεως, ὁ διλοις κ. Ιωάννην Κυριαζῆν.

4) Ἀφέτης, ὁ διλοις κ. Κ. Καρασάλιος.

5) Κριταί, οἱ διλοις κ.κ. Ι. Μακρής, Α. Μαράζας, Ζαζή Κυριαζῆς, Καραμανάκος κ. Σεβίγγος.

6) Ο Αγροτικὸς ιατρὸς Γρηβαΐδης κ. Γ. Γιωτόπουλος.

7) Γραμματεύς, ἡ δισσα δινηθή Βελέντζα.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΕΤΣΙ...

(Συνέχεια ίσπτο την Ζην σελίδα) γρήγορες κινήσεις το κεφάλι του. Τοιμπάκ μὲ τὸ δυνατὸ ράμφος του τὰ μούρα. Καταπίνει τὴν τροφή του καὶ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν παρουσία μου. "Ετσι εἰσαι τοῦ λέγω ἐγώ! Τώρα θὰ ιθῆς μὲ ποιοῦ ἔχεις νὰ κάνῃς! Τὰ κυνηγητικά μου μαθήματα γιὰ τέτοιες στιγμές τὰ ἐπήρα! Ἀρτάζω τὸ κρεμασμένο στὸν τούχο γεμάτο πάλιο καριφόλι μὲ τὸ σπιτιοῦ. Πλησιάζω μὲ προσοχὴ κάτω ἀπὸ τὸ δέντρο. Στέκομαι. Στηρίζω τὸ κοντάκι στὸν διμό. Ιστάζω τὴν κάνη ἵσια κατὰ τὸ πουλί. Ικλείνω τὸ ἔνα μάτι. Μὲ τὸ ἄλλο σκοπεύω, σύγωνος γιὰ τὴν ἐπιτυχία μου. Τὸ πουλὶ δὲν είναι μικρύτερος ἵσπτο ἔνα μέτρο ἀπὸ τὴν μπροστινὴ ἀκρη τοῦ τουφεκιοῦ. Σύρω τὴν σκωνδάλη γεμάτος ἀπὸ πεποιθησι, προσέχων νὰ μὴ κινήσῃς ἀπὸ τὴν θέση στοκπεύσεως τὸ ὅπλο. Τσάκι ἀκούεται ἔχρα. Φρερουγίζει τὸ θαρύ πέταγμα τοῦ πουλιοῦ! Τσάκι, κτυπᾷ στὸ ἔδαφος τὸ ἐπισκεπτήριο, ποὺ περιφρονητικά μ' ἰσφίνει! Καὶ τὸ πουλὶ καλοκαθέται γιὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ γεύμα, ποὺ τοῦ διέκοψαν, σ' ἄλλο ὀπωρόφορο δένδρο! Δυσταναχετῶ καὶ κατεβάζω ἀπότομα τὴν κάνη τοῦ διπλοῦ. Μᾶς τί συμβαίνει; Κεραυνὸς ἔπειτη! Ξαφνικά μιὰ ἐκτυφλωτική λάμψι δραγίσει ἵσπτο τὸ στόμα τοῦ ἴσπτου μου! "Ενα κέκκωφαντικό μπάμ σχίζει τὸ δέρα! Πικνός καπνός γεμίζει τὴν περιοχή! Κι' ἔγω τρανταζόμουν ὀδλοκληρος ἵσπτο τὸ ὑπότομο κλώτιμα τοῦ ὅπλου! — Παιδιάκι μου, θὲ μὲ σκοτωσῆς! ἀκούεται μιὰ ἀπεγνωσμένη φωνή.

Ζαλισμένος, ὀνοίγω τὰ μάτια μου καὶ βλέπω τὴν ἀείμνηστη ζεινογιούνα μὲ τὴν κάτασπρη σεγγούνα καὶ τὴν πλουμιστὴ ποδιά της νὰ φώναγεται, γιὰ γὰ βενιαωθῆ, στὶ τὰ σκάγια, ποὺ σφυριζαν σὸν δάμιμον σ' αὐτὰ τῆς, δὲν τὴν ἀπλήγωναν. Τὴν πλησιάζω τρέχοντας καὶ κίτρινος ἵσπτο τὸ δόρυ μου. Τὴν ἐρωτῶ. «Ἐπειδεὶς τίτοις θείες; — Ζαλίμι, παρ' ὀλίγο νὰ μὲ σκοτωσῆς! Εύνυχών καὶ δὲν ἔπαθη τί ποτε, ἀπάντησε. Σκύνω φιλῶ δακρυσμένος τὸ χέρι της. Ἀπὸ σεβασμὸ τάχος μόνο, γιατὶ ἥπτο πραγματικὴ σεβάσμια, ἵσπτο χαρὰ γιατὶ ἐσώθη ἔκεινη ἢ ἀπὸ εὐγνωμούνη πρὸς τὸ Θεό, γιὰ τὸ ὅτι δὲν ἔγινα φονιάς; "Ισως γιὰ δόλα. Αὐτὸ ήταν. "Ενα βραστικό, σπωας κοινῶς λέγεται ἡ βραδεῖα πυροδότηρις τοῦ ὅπλου, εἰναι ἱκανὴ γὰ κλείσῃ πολλὰ σπίτια! Τὸ κυνηγητικό μου μένος ἐξόπητε μὲ τὸ μαχαίρι, ἔχαθηκε μὲ μίση. Τοῦ λοιποῦ τὰ κυνήγια μου τὰ ἔκανα στὰ κρεοπλεῖα, δχι μόνο γιὰ τὰ συνηθισμένα κρέατα, ἄλλα καὶ γιὰ πέρδικκες, λαγούς καὶ τὰ δόμοια! Τί θέλει ἡ

ἀλεποὺ στὸ παζάρι! "Ας λείπουν τὰ βάσανα τοῦ κυνηγιοῦ.

Γ' ἀυτὸ κι' ὅταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη γνωρίστηκα στὴν ἔξοχη μὲ κάποιο δασικὸ καὶ ἡδελησα νὰ τὸν φιλοξενήσω, ἔτασθα τὴν παρακάτω γελοιοπόιησι, ποὺ ἀπεκρύφωσε τὰ κυνηγετικά μου ἀθώα!

Εἶναι φινιόπωρο. Σύννεφο σκεπάζουν τὸν οὐρανὸ καὶ γλύφουν τὶς κορυφὲς τὸν θυνῶν. Στὶς πλαγιές βόσκουν οἱ ἀντάρες. Καὶ τὰ κοπάδια κατηφορίζουν πρὸς τοὺς κάμπους. "Εθρεξε, καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα είναι νοτισμένη. Τὸ θυνό δράχιζει νὰ ἀγριεύῃ. Λιώνχει τοὺς ἐπισκεπτέτες του. Καιρὸς κι' ἔγω νὰ ἐγκαταστείψω τὸ τασφάκι μου καὶ νὰ πάρω τὸ δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς. Κι' ἔνα ἀτομεστήρο, μὲ τὸν δασικὸ τῆς περιφερείας, ἔφθασμε στὸ σπίτι.

"Η μάνα μου, ἡ γλυκειά μου μανιούλα, ἡ ἀξέχαστη, καλοδέχητηκε τὸν ἔξινο μου, ὡσὰν τὸ ἵδιο τὸ πασιδή της. Καὶ μετὰ τὰ καλασσορίσματα καὶ τὶς πρώτες περιποιήσεις, ἔπειδη δὲν τὴν ἐπαυρινεν ἡ ὥρα, καταπιάσθηκε ν' ἀνοιξῃ φύλακα γιὰ πίττα, ζητάντως συγχώρησι, καὶ νὰ σφάξῃ μιὰ κόττα γιὰ Φήσιμο. "Ήτο τὸ πιὸ πρόχειρο φαγητό τους, ὅταν ξαφνικὰ τῆς ἥρχοντο ξένου. Σαλάτες, τυριά καὶ κρασιά δὲν τῆς ἔλειπαν. Φρούτα μόνο δὲν είχε καὶ μ' ἔστειλε νὰ τῆς φέρω κι' ὅπ' αὐτό.

— Θὰ ἔλθω κι' ἔγω εἶπε δέξιος μου. Καὶ μάλιστα θὰ πάρω τὸ δίκαινο καὶ τὸ σκυλί μου.

Τὸ σκυλλὶ ἥθη αὐτὴ τὴν δρα ἐκάθητο στὸ πίσω πόδια του μὲ τὸ κεφάλι φυλά, τὰ μεγάλα αὐτιά του κρεμασμένα καὶ τὸ γλώσσα ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα καὶ παρακολουθούσε τὴν συζήτηση, λές καὶ καταθλιπτεῖν τὸν ὥστα ἐλέγαμε! Πράγματι δέ, σὰν ἄκουσε τὸ σηνομά του, ποὺ πρόφερε δικύριος του, ἐστικαθηκεν ὅρθιο. ἔκοντας τὴν οὐρά του καὶ ἔξενθαλε γαύγισμα χωρᾶς. Ξεκινήσαμε. Ἀπὸ εὐγένεια, ἐκρατούσα ἔγω στὸν διμό τὸ ὅπλο τοῦ φίλου μου. Στὸ δρόμο μου δίνει σφαῖρες γιὰ νὰ ὑπλίσω τὸ δίκαινο. Ἐγὼ ίσμως ἀγρότης γόρόσσα. Ἄντι γιὰ τὴν κάνη τὶς ἔχωσα στὴν τσέπη μου! Δροσερὸ τὸ ἀπόγευμα. Ο περίπατος εὐχάριστος. Καὶ τὰ θέματα γιὰ συζήτησι δὲν λείπουν ἀπὸ τοὺς "Ελληνας. Φθάνουμε στὸ ἀμπέλι χωρὶς ν' ἀντιληφθούμε τὴν ἀπόσταση, ποὺ διανύσσει. Παρὸ πάντα δὲ κανόνα τῶν ἀμπελουργῶν νὰ ἀποφεύγηται τὸ ποδοβολῆτὸ καὶ τὸ κόψιμο τῶν σταφυλιῶν ἔξω ἀπὸ τὴν σειρά, ήμεις εὐρεθῆκαμε στὴν μέση, σπου εἶχε δια

ΔΕΗΣΗ
ΣΤΟΥΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥΣ

— Δία, πατέρα τῶν θεῶν, Κι' "Ηρα τῶν ἀθανάτων μάνα.

— "Ηλιε! Λαμπρέ, Ἀπόδλωνα, Κι' "Αθηνᾶ, σοφή, γαλανο-

(μάτα).

— "Αρη, πολεμικὲ θεέ,

Κι' "Άρτεμις κυνηγήτρια.

— "Ω! Πάνα, Γραγοπόδαρε,

Καὶ λάγηνα "Αφροδίτη.

— Δόστε ζωὴ καὶ στοὺς θυ-

(τούς),

Ποτὲ μὴν τοὺς ἔχεινάτε.

— Κυματοδάρτη Ποσειδῶνα,

Κι' "Αἴολε ἀτεροφύλακα.

— "Ερμῆ, κερδοσκόπεμπορε

Ρέα, θεὰ πολυπαθούσα.

— Πονετικὲ, Ἀσκληπιε,

Κι' "Ερωτα παληοζηλιάρη.

— "Ακούρστε, "Ηφαιστε, δου-

λευτή,

Καὶ Δήμητρα, πολυκάρπη.

— Βάλτε, τὸ χέρι τ' ἄγιο Σας,

Νὰ πάν' καλά οἱ σοδείές μου.

— Δόστε σιτάρι μπόλικο,

Κι' ἀπὸ καρπούς περίσσιους.

— Νὰ τρώω καὶ νὰ ἔχω,

Ζωὴ καλὴ νὰ ἔχω.

— Καὶ Σείς πολλές μὴ θέλετε,

Θυσίες ἀπὸ "μένα.

— Μή, μοῦ γυρεύετε σφαχτά.

Θυντός, ἔγω δὲν ἔχω.

— "Ε! "Ε! Σύ, Μπεκρο- Διό-

(νυστε,

Ποὺ τ' ἀμπέλια, βλόγατα,

Θεριά τσαμπιά νὰ βγάλουν.

— Νὰ φιάστα τὸ γλυκὸ κρασί,

Τὸ λάρουγγα νὰ βρέξω.

— Σᾶς φωριστῶ ἀδάντωτοι,

Καὶ πάνα νὰ δουλεψω.

— Σύρτε καὶ Σείς στὸν "Ολυμ-

(πο,

Νὰ φάτε ἀμβροσία.

— Νὰ νενταροσουράστητε,

Κι' ἀπλόχεροι νὰ είστε,

— Σὲ ἀγαθό καὶ σὲ σοδείες,

Γιὰ τοὺς θυητοὺς ἀνθρώπους.

ΒΑΣΙΛΗΣ Γ. ΚΑΡΑΠΑΗΣ

διέτρεχα, ιάναικατευόμενος μὲ τὰ

ὅπλα. Εγέλασε ξαφνικὰ τρανταχτά, τρανταχτά. Εσταμάτησε ἀ-

πότομα τὸ χαρούμενο γέλιο της

καὶ σὰν νὰ εύρεις ίκανοποιτικό

ἐκείνου, ποὺ διελογίζετο, ἀπάντη-

σε στοχαστικά καὶ κατηγορημα-

τικά: — Καλύτερα ἔτσι. Καὶ ἄλ-

λαξές συζήτησι.

Ζαχαρίας Χαρ. Κωτσίκης

**ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
Π.ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ**

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΗΣ 5ης ΙΟΥΛΙΟΥ

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΑΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΛΕΓΗ Ο κ. ΠΑΝΑΓ. ΤΣΑΚΝΙΑΣ
ΜΕ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ**

ΤΑ ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Κατά τάς κοινωνικάς έκλογ-
γάς της 5ης Ιουλίου ἐ.ξ. εἰς
τὰ Καστέλλια πρόεδρος τῆς
Κοινότητος ἐπανεξελέγη ὁ κ.
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΝΙΑΣ.

Τὰ πλήρη ἀποτελέσματα ἔ-
χουν ὡς ἀκολούθως:

Ἐγγεγραμμένοι: "Ανδρες 521, γυναικες 497. Ἐψήφισαν ἄνδρες 333 καὶ γυναικες 364. Ἐγκυρα ψηφοδέλτια ἄνδρων 330 καὶ γυναικῶν 362. Ἄκυρα ἄνδρων 3, γυναικῶν 2.

Ἐλαβον: 'Ο συνδικάτος «ΕΡΓΑ — ΠΡΟΟΔΟΣ» μὲν ὑποψήφιον πρόεδρον τὸν κ. Π. Τσακνιάν 549, δ συνδικάτος «ΔΕΞΑΜΕΝΗ» τοῦ ιατροῦ κ. Γεωργίου Χ. Παπαγεωργίου 143.

Ἀναλυτικῶς τὰ ἀποτελέ-
σματα καὶ μὲν σταυροὺς προ-
τιμήσεως, ἔχουν οὕτω:

1) Συνδικάτος «ΕΡΓΑ —
ΠΡΟΟΔΟΣ», ὑποψήφιος πρό-
εδρος ὁ κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΤΣΑΚΝΙΑΣ. Ἐκλογικὸν τμῆ-
μα ἄνδρων 255, γυναικῶν
294, σύνολον 549.

Σταυροὶ προτιμήσεως:
ΔΙΕΝΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ τοῦ
Δημητρίου: ἄνδρων 77, γυ-
ναικῶν 78, σύνολον 155.

ΙΚΑΝΤΖΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ τοῦ
Γρηγορίου: ἄνδρων 21, γυναι-
κῶν 19, σύνολον 40.

ΜΑΚΡΗΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ
τοῦ Ιωάννου: ἄνδρων 52, γυ-
ναικῶν 52, σύνολον 104.

ΠΕΤΡΟΥ ΔΗΜΟΣ τοῦ Βα-
σιλείου: ἄνδρων 57, γυναικῶν
71, σύνολον 128.

ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟ-
ΛΑΟΣ τοῦ Παναγιώτου: ἄν-
δρων 16, γυναικῶν 22, σύνο-
λον 38.

ΧΟΥΛΙΑΡΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙ-
ΟΣ ποῦ Ιωάννου: ἄνδρων 28,
γυναικῶν 48, σύνολον 76.

2) Συνδικάτος «ΔΕΞΑΜΕ-
ΝΗ»: ὑποψήφιος πρόεδρος ὁ
κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡ-

ΓΙΟΥ: 'Ἐκλογικὸν τμῆμα ἄν-
δρων 75, γυναικῶν 68, σύνο-
λον 143.

Σταυροὶ προτιμήσεως:

ΚΩΤΣ ΙΚΗΣ ΗΛΙΑΣ τοῦ
Ιωάννου: ἄνδρων 20, γυναι-
κῶν 19, σύνολον 39.

ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙ-
ΟΣ τοῦ Αναστασίου: ἄνδρων
25, γυναικῶν 15, σύνολον 40.

ΜΠΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
τοῦ Νικολάου: ἄνδρων 22, γυ-
ναικῶν 25, σύνολον 47.

ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ ΗΛΙΑΣ
τοῦ Νικολάου: ἄνδρων 7, γυ-
ναικῶν 8, σύνολον 15.

'Ἐκλέγονται ἐκ τοῦ συνδι-
ασμοῦ «ΕΡΓΑ — ΠΡΟΟ-
ΔΟΣ»: 1) Παναγιώτης Τσα-
κνιάς, πρόεδρος, 2) Διέννης
Γεωργίος, 3) Πέτρου Δήμος
καὶ 4) Μακρής Εύσταθιος, ἐκ
δὲ τοῦ συνδικάτος «ΔΕΞΑ-
ΜΕΝΗ» ἐκλέγεται ὁ ἐπί τε
κεφαλῆς αὐτοῦ ιατρὸς κ. Γεώρ-
γιος Παπαγεωργίου.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι κα-
τὰ τὸ τριημέρον τῆς προθε-
σμίας, οὐδεμίᾳ ἔνστασις ὑ-
πεβλήθη.

Ο ΘΕΡΙΣΜΟΣ

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσόδεία σίτου
ξεπέρασε κάθε προσδοκία. 'Ο
θερισμὸς κατὰ τὸ μέγιστον
μέρος ἐγένετο ἰδίᾳ αὐτομάτων
θεριζοαλωνιστικῶν συγκροτη-
μάτων.

Ο κ. ΘΑΝΟΣ ΠΑΡΗΤΗΗ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠ. ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ

'Ο Διευθυντὴς ἐπὶ τῶν Διε-
θνῶν Οἰκονομικῶν Σχέσεων τοῦ
'Υπουργείου Συντονισμοῦ κ. Κ.
Θάνος, παρητήθη.

'Ος πληροφορούμεθα, λόγοι
τῆς παραιτήσεως του, εἶναι ἡ
διαφορά του ἐπὶ οἰκονομικῶν
θεμάτων μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ
ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ κ. 'Ανδρ.
Παπανδρέου.

ΤΑ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ ΕΝΩΝΤΑΙ ΟΔΙΚΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ - ΜΑΥΡΟΛΙΘΑΡΙ ΕΝΕΚΡΙΘΗ Η ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΚΑ ΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Δι' ἐπιτοπίου μεταδάσεως
τοῦ Νομάρχου Φωκίδος κ. Γεωρ-
γίου Μιχαλόπουλος συνυδεομέ-
νου ὑπὸ τοῦ Νομοχημανίου κ.
Καραγιάνη ἐνεκρίθη ἡ κατα-
σκευὴ παρακαμπτηρίου ὃδικῆς
γραμμῆς, ἐνούσης τὴν νῦν κατα-
σκευαζόμενην ὃδον ὑπὸ τῆς Μ.Ο.
Μ.Α., Ἀμφίσσης — Καλοσκα-
πῆς, μετὰ τῆς ὃδου Καλοσκα-
πῆς — Μαυρολιθαρίου — Μου-
σινίτης, μέσω Ζαγγανᾶ —
Καστελλίων,

Οὔτω, κατόπιν τῆς τοισύτης
συνιδέσεως θὰ καταστῆ δυνατή
καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς λεωφορει-
ακῆς γραμμῆς Αθηνῶν — Κα-
στελλίων — Καλοσκαπῆς —

Μαυρολιθαρίου διὰ καθημερι-
νῶν δρομολογίων, ἐξηπηρετουμέ-
νων οὐτώ τῶν χωρίων τῶν Δή-
μων Καλλιέων καὶ Δωριέων.

ΣΤΟ ΧΑΝΙ ΖΑΓΓΑΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΝ

Στὸ Παλιὸ Καστέλλι καὶ
στὴ θέσι της «Χάνι Ζαγγανᾶ», λε-
τουργεῖ ἐν εἶδος Πανδοχείοις
(Καφενεῖον — Μιτάρ — Τα
βέρνα) τοῦ κ. Βασιλείου Χα-
λοτσᾶ, ποὺ διευκολύνει πάρε
πολὺ τοὺς ἐκδρομεῖς καὶ τοὺς
περαστικούς.

ΝΕ Σ ΝΟΜΙΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΦΩΚΙΔΑ

Εἰς τὸν Νομὸν Φωκίδος ἐ-
τοποθετήθη Νομίατρος ὁ κ.
Κηρύκος, μέχρι τοῦδε ὑπηρε-
τῶν εἰς τὴν Φθιώτιδα, εἰς ὀν-
τικατάστασιν τῆς κ. Μιτού-
νου, μεταπεθείσης ἀλλαχοῦ.

ΣΤΕΓΑΖΕΤΑΙ Ο ΑΙΙΣΣ ΕΓΩΡΓΙΟΥ

Περατωθείσης τῆς τοιχοποι-
ας, τοῦ παρεκκλησίου 'Αγιος
Γεωργίος — Μπαφούνας, ἥρχι-
σαν αἱ ἐργασίαι τῆς στεγάσεως
αὐτοῦ. Μέχρι τῆς 20ῆς Αύγου-
στου ἐλπίζεται γὰρ ἀποπερατωθῆ-
σαι, ὡς ἔχει ἴωσις τὴν ὑπο-
χέωντας ὁ ἐργαλάνος — ἐμπειρ-
τήνης κ. Βασίλειος Τσινταθῆς,
ἔκ Κίρρας.

ΑΝΑΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Η ΟΔΟΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΝ - ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ

Η ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ ΕΙΣ ΑΜΟΙΣΣΑ ΤΗΝ 11ην ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ίο Νομάρχης Φωκίδος κ. Γ.
Μιχαλόπουλος, ἐνέκρινε τὴν ἀνα-
κατασκευὴν τῆς ὃδου Καστελ-
λίων — Αποστολιάς καὶ προε-
κρίνει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν
δι' ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. 'Ο δια-
γωνισμὸς θέλει διενεργηθῆν τὴν
11 Αύγουστου ἐν Ἀμφίσσῃ.

Ο ΙΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΣ Σταθμό
ποὺ ἔχει ἀνεγερθῆ μεταξὺ Κι-
στελλίων — Γραβιδᾶς ἀπὸ ἔτοι
περίπου, οὐδέποτε μέχρι σήμ
ρον ἔχει λειτουργῆσει;

Γνωρίζουν δραγεῖς οἱ κ. κ.
μόδιοι ὅτι ἀρκετά ἄποτα
νησαν ἀπὸ μελιταῖν πυρετ-
διότι κάποιος ἐπεροδιμότης
πώλησης τυρὶ ἀπὸ ζῷα προφαν-
ῶρρωστα;

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΡΟΔΟΥ

Η Παιδαγωγικὴ 'Ακαδημ
ρόδου, ἐδώρησεν εἰς τὸ Δημ
τικὸν Σχολεῖον Καστελλίων
ποτποτικὰ μέσα διδασκαλί^ν
(Χάρτες — εἰδῆ χειροτεχ-
νης—κ.λ.π.), πρὸς χρήσιν τι
μοθητῶν πρὸς καλυτέραν ἐ-
πέδωσεν τῶν διδασκάλων γνώ-
σων.